

ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT

Mislata, 28 de setembre de 2017

Hora: 20.00 hores

Per a procedir a la celebració de la sessió ordinària, degudament convocada, és reuneixen en sessió pública, presidida per l'alcalde CARLOS FERNÁNDEZ BIELSA, els regidors i les regidores:

- MARÍA LUISA MARTÍNEZ MORA
- JOSEFA LUJÁN MARTÍNEZ
- JOSÉ LUIS GARCÍA GARCÍA
- ALFREDO CATALÁ MARTÍNEZ
- CARMEN LAPEÑA BUENO
- JOSÉ FRANCISCO HERRERO MONZÓ
- TERESA PEÑARRUBIA GIL
- ANA MARÍA JULIÁN RUIZ
- JOAQUÍN MORENO PORCAL
- MARÍA CARMEN TARÍN DARROCHA
- JAVIER SANTÉS ALPUENTE
- DOLORES HORTELANO RAMÓN
- JAIME LÓPEZ BRONCHUD
- ANTONIO SANCHIS NAVARRO
- JOSEFINA SÁIZ GÓMEZ
- ALEJANDRO MARTÍNEZ MONTORO
- FERNANDO GANDIA ESCORIHUELA
- JAVIER GIL I MARÍN
- JOSÉ MARÍA GONZÁLEZ MURGUI

Excusa la seua assistència el regidor Antonio Arenas Almenar.

Assistits per Luis Ramia de Cap Salvatella, com a secretari de la corporació. Assisteix també la interventora, Sonia Noguero Rodríguez.

A instàncies de l'alcalde, es guarda un minut de silenci per les dones víctimes de violència de gènere que s'han produït durant el mes de setembre.

1. APROVACIÓ DELS ESBORRANYS DE LES ACTES DE LES SESSIONS CELEBRADES PER L'AJUNTAMENT ELS DIES 29 DE JUNY I 20 DE JULIOL DE 2017

Segons allò que disposa l'article 91.1 del vigent Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, se sotmet per la Presidència a consideració de la Corporació els esborranys de les actes de les sessions celebrades pel Ple de l'Ajuntament els dies 29 de juny i 20 de juliol de 2017, que han sigut remeses als portaveus dels grups polítics, segons disposa l'article 80.2 de l'esmentat text legal.

Sotmeses a votació, les actes de la sessions celebrades pel Ple de l'Ajuntament els dies 29 de juny i 20 de juliol de 2017 s'aproven per unanimitat.

2. CONEIXEMENT DE MODIFICACIONS DE LES DELEGACIONS D'ATRIBUCIONS DE L'ALCALDIA EN REGIDORS I EN LA COMPOSICIÓ DELS ÒRGANS COMPLEMENTARIS

Es dóna compte al Ple de les modificacions de les delegacions d'atribucions de l'Alcaldia en regidors i en la composició dels òrgans complementaris, que es transcriuen a continuació:

Decret 2718/2017

(sobre delegació d'atribucions de l'Alcaldia en regidors)

Vist l'art. 21.3 de la Llei 7/1985, reguladora de les bases del règim local, segons el qual l'alcalde pot delegar l'exercici de les seues atribucions, excepte les que es mencionen en el mateix precepte.

Vist l'art. 43.3 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les corporacions locals, aprovat per RD 2568/1986, que estableix que l'alcalde pot delegar l'exercici de determinades atribucions en els membres de la Comissió de Govern, sense perjuí de les delegacions que per a comeses específiques pugua efectuar a favor de qualsevol altre regidor.

Considerant que resulta convenient modificar les delegacions actualment existents.

RESOLC:

1. A partir del dia 1 d'agost de 2017, les delegacions especials de servei vigents seran les següents:
 - María Luisa Martínez Mora (primera tinenta d'alcalde): Presidència; Comunicació; Empresa Pública i Medi Ambient; Seguretat Ciutadana; Govern Obert; Transparència i Ciutadania.
 - Josefa Luján Martínez (segona tinent d'alcalde): Cultura; Persones Majors.
 - José Luis García García: Dependència i Diversitat Funcional; Cooperació; Solidaritat i Integració.

- Carmen Lapeña Bueno: Polítiques d'Igualtat; Dona.
 - Alfredo Catalá Martínez: Promoció Econòmica i Ocupació; Recursos Humans; Consum; Subvencions.
 - José Francisco Herrero: Serveis Municipals; Tradicions, Desenvolupament Sostenible; Manteniment Urbà i Edificis Municipals; Trànsit; Protecció Civil; Associacions de Veïns.
 - Teresa Peñarrubia Gil: Urbanisme; Obres Municipals; Indústria; Grans Projectes i Infraestructures; Disciplina Urbanística i Accessibilitat.
 - Ana María Julián Ruiz: Educació; Mobilitat; Promoció del Valencià.
 - Antonio Arenas Almenar: Esports; Festes.
 - Joaquín Moreno Porcal: Benestar Social; Contractació; Joventut.
 - María Carmen Tarín Darrocha: Comerç; Sanitat i Salut Pública; Patrimoni.
 - Javier Santés Alpuente: Biblioteca; Mercat.
 - Dolores Hortelano Ramón: Infància i Adolescència.
2. Les delegacions a què es refereix l'apartat anterior comprenen la direcció interna i la gestió dels serveis corresponents, sense incloure la facultat de dictar actes administratius.
 3. María Luisa Martínez Mora, a més, continuarà exercint la delegació d'atribucions en matèria d'Hisenda amb el caràcter de delegació genèrica, incloent-hi la facultat de dictar actes administratius amb efectes cap a tercers exclusivament en les matèries de concessió o denegació d'ajornaments i fraccionaments de pagament.
 4. Les delegacions s'entendran acceptades si els designats no manifesten el contrari de forma expressa en el termini de tres dies.
 5. Queden sense efecte les delegacions aprovades per decrets anteriors, en particular pel Decret 1987/15, de 16 de juny.
 6. Notificar aquest decret als designats i publicar-ho en el BOP i en el tauler d'edictes.
 7. Donar compte d'aquest decret al Ple en la primera sessió que tinga lloc.

COMPOSICIÓ DELS ÒRGANS COMPLEMENTARIS

Comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social

**Ajuntament
de Mislata**

SECRETARIA

Alfredo Catalá Martínez: PRESIDENT

Carmen Lapeña Bueno

José Luis García García

Joaquín Moreno Porcal

María Carmen Tarín Darrocha

Javier Santés Alpuente

Dolores Hortelano Ramón

Josefina Sáiz Gómez

Fernando Gandia Escorihuela

Javier Gil Marín

José María González Murgui

Comissió informativa i de control d'Urbanisme, Obres i Medi Ambient

M. Luisa Martínez Mora: PRESIDENTA

José Francisco Herrero Monzó

Teresa Peñarrubia Gil

Ana María Julián Ruiz

María Carmen Tarín Darrocha

Javier Santés Alpuente

Dolores Hortelano Ramón

Antonio Sanchis Navarro

Josefina Sáiz Gómez

Javier Gil Marín

José María González Murgui

Comissió informativa i de control d'Educació, Cultura, Esport i Joventut

Josefa Luján Martínez: PRESIDENTA

Joaquín Moreno Porcal

Antonio Arenas Almenar

Ana María Julián Ruiz

María Carmen Tarín Darrocha

Javier Santés Alpuente

Dolores Hortelano Ramón

Fernando Gandia Escorihuela

Alejandro Martínez Montoro

Javier Gil Marín

José María González Murgui

Comissió informativa i de control d'Hisenda i Especial de Comptes

M. Luisa Martínez Mora: PRESIDENTA

José Luis García García

Carmen Lapeña Bueno

Ana María Julián Ruiz

Joaquín Moreno Porcal

María Carmen Tarín Darrocha

Dolores Hortelano Ramón

Alejandro Martínez Montoro

Josefina Sáiz Gómez

Javier Gil Marín

José María González Murgui

Suplents dels membres de les comissions informatives i de control pertanyents al Grup Popular: qualsevol altre integrant del mateix grup polític.

Suplents dels membres de les comissions informatives i de control pertanyents al grup PSOE: qualsevol altre integrant del mateix grup polític.

ÀREA D'INTERIOR, PROMOCIÓ ECONÒMICA, OCUPACIÓ I COMERÇ

Alfredo Catalá Martínez (Recursos Humans, Promoció Econòmica i Ocupació, Consum): **PRESIDENT**

M. Luisa Martínez Mora (Seguretat Ciutadana)

María Carmen Tarín Darrocha (Patrimoni, Comerç, Sanitat i Salut Pública)

Javier Santés Alpuente (Mercat)

José Francisco Herrero Monzó (Trànsit, Protecció Civil)

José Luis García García (Solidaritat i Integració)

ÀREA DE POLÍTIQUES PER A LES PERSONES

Josefa Luján Martínez (Cultura, Persones Majors): **PRESIDENTA**

Javier Santés Alpuente (Biblioteca)

Dolores Hortelano Ramón (Infància i Adolescència)

José Francisco Herrero Monzó (Tradicions)

Antonio Arenas Almenar (Festes, Esports)

José Luis García García (Dependència i Diversitat Funcional, Cooperació, Solidaritat i Integració)

Carmen Lapeña Bueno (Dona i Polítiques d'Igualtat)

Ana María Julián Ruiz (Educació, Promoció del Valencià)

Joaquín Moreno Porcal (Benestar Social, Joventut)

ÀREA DE TERRITORI, ACCESSIBILITAT, SOSTENIBILITAT I SERVEIS MUNICIPALS

M. Luisa Martínez Mora (Medi Ambient): **PRESIDENTA**

José Francisco Herrero Monzó (Serveis Municipals, Desenrotllament Sostenible, Manteniment Urbà, Edificis Municipals)

Teresa Peñarrubia Gil (Urbanisme, Obres Municipals, Grans Projectes, Infraestructures, Indústria, Disciplina Urbanística, Accessibilitat)

Ana María Julián Ruiz (Mobilitat)

ÀREA DE GOVERN OBERT, COORDINACIÓ MUNICIPAL I PLANIFICACIÓ ESTRATÈGICA

M. Luisa Martínez Mora (Presidència, Comunicació, Govern Obert, Transparència i Ciutadania): **PRESIDENTA**

José Francisco Herrero Monzó (regidor districte de La Pau)

Antonio Arenas Almenar

Josefa Luján Martínez

Alfredo Catalá Martínez

Teresa Peñarrubia Gil

Ana María Julián Ruiz

Javier Santés Alpuente

Dolores Hortelano Ramón

María Carmen Tarín Darrocha

Joaquín Moreno Porcal

Carmen Lapeña Bueno

José Luis García García (presidències de comissió i resta de regidories delegades)

ÀREA D'ECONOMIA I HISENDA

M. Luisa Martínez Mora (Hisenda, presidenta de comissió): **PRESIDENTA**

Joaquín Moreno Porcal (Benestar Social, Contractació)

María Carmen Tarín Darrocha (Patrimoni)

Teresa Peñarrubia Gil (Urbanisme, Obres Municipals, Grans Projectes i Infraestructures)

Alfredo Catalá Martínez (Subvencions, president de comissió)

Josefa Luján Martínez (presidenta de comissió)

La Corporació va quedar assabentada.

3. APROVACIÓ DEL COMPTE GENERAL DE L'EXERCICI 2016

Es dóna compte del dictamen de la Comissió informativa i de control d'Hisenda i Especial de Comptes, favorable a l'aprovació del compte general de l'exercici 2016, així com de la inexistència de reclamacions en el termini concedit a aquest efecte.

Pren la paraula el portaveu del Grup Ciudadanos-Mislata, Sr. González Murgui, i diu que, com ha dit el Sr. secretari, no hi ha hagut al·legacions, i el seu grup, després d'examinar de forma succinta l'extensa documentació rebuda sobre aquest punt, així com l'informe d'Intervenció 660/2017, que té per objecte analitzar de forma simple i integrada la informació més rellevant en l'aspecte patrimonial, econòmic i financer que resulta del compte general de l'exercici 2016 i comprovar que els estats financers que es presenten estan d'acord amb les normes d'aplicació, és conscient que el grup majoritari governa amb major o menor encert, però, sobretot, amb molta responsabilitat en el maneig de les xifres i, per això, protegeixen el compte general de 2016.

Pren la paraula el portaveu del Grup Compromís per Mislata, Sr. Gil i Marín, i anuncia que el seu grup s'abstindrà en aquest punt, perquè no se'ls va invitar ni a l'elaboració del pressupost ni a la seua execució.

Assenyala que revisant els comptes els han sorgit dubtes de com es gasten els diners, ja que falta informació, hi ha contractes negociats sense publicitat que ascendeixen a una quantia superior a 300.000€, i altres contractes menors per damunt de 60.000€; gastos diversos en festes per damunt de 26.000€; en joventut, per 114.000... i així, diu, pot enumerar diversos gastos que no està clar com s'han materialitzat.

Repeteix que, per tot això, el vot del seu grup ha de ser el d'abstenció.

Pren la paraula el portaveu del Grup Popular, Sr. López Bronchud, i diu que en primer lloc al seu grup, com a la resta dels regidors, li agradaria manifestar el record per les víctimes mortals dels atemptats de Barcelona i Cambrils, que han commocionat tota la ciutadania espanyola.

Entrant en el punt de l'orde del dia que es debat, assenyala que, com s'ha afirmat en diverses ocasions, el compte general suposa la radiografia real de la

situació de l'Ajuntament i, encara que puga interpretar-se de distintes formes, per al seu grup no dóna la imatge d'aquella Mislata idíl·lica que es troben en les revistes que es paguen entre tots.

Assenyala que hi ha dos discursos possibles: d'una banda, acostar els números a les voluntats de cada u, que en el cas del Govern socialista estan concentrades a donar suport a tot gràcies a la seua majoria absoluta i, d'una altra, parlar de l'altra Mislata que alguns veuen, cada vegada més abandonada, amb majors impostos i pitjors serveis, la qual cosa tapen amb festes i propaganda política que també paguen tots, moltes vegades sense saber bé de quina manera.

Prosegueix dient que el perfil del compte general es mou en la inèrcia, i mostra un projecte que perd pulmó i que es va apagant de manera gradual, un Govern que es va tancant, que ven en premsa grans èxits que després no es veuen en el municipi, com l'Hospital Militar, la residència de la tercera edat o les grans inversions per a Mislata que mai arriben.

Es manté, diu, la liquiditat, decreix l'endeutament per habitant i el de la ciutat, obligats per la Llei de racionalització i estabilitat pressupostària del Govern de Rajoy; tarden a pagar lleument més del que tardaven a pagar l'any 2015, i a l'hora de cobrar ocorre el mateix, així com deixen la inversió per habitant en 42,42€, mentre que la dada de superàvit per habitant cau.

Afirma que porta ja els suficients anys escoltant a l'equip de Govern queixar-se de l'herència rebuda, de la gestió del Partit Popular i del tremend deute i, al final, els ha donat per revisar aquest passat que pinten tan fosc i se'ls ha ocorregut buscar què deien els informes d'Intervenció i Tresoreria en el compte general de 2010, que va ser l'última que va presentar el Partit Popular. En aquest sentit, diu, el va sorprendre saber que aquest Ajuntament tenia quasi el doble de liquiditat, segons els dits informes; es pagava a temps els proveïdors, quasi sis dies abans que en l'actualitat, i s'invertia 170 euros per habitant, que estan molt lluny dels 42 que han invertit en 2016.

Assenyala que el que més els sorprén és que, segons els mencionats informes, Mislata estava menys endeutada en 2010 que ara amb el Partit Socialista, ja que en 2010, per cada mislater, aquest Ajuntament devia 502,08€, i hui el Govern socialista deu 662,37€ per habitant. Afig que aquesta realitat s'està ocultant als veïns de Mislata a base de falsedats i pamflets.

Manifesta que han rebaixat el deute municipal perquè hi ha una llei que els obliga a complir les amortitzacions, i un decret del Govern d'Espanya que obliga a tots els ajuntaments a combatre-la, perquè allà on el deute no es redueix seguint allò que s'ha establert per aquesta llei s'intervé des de l'Estat.

Diu que és el mateix Govern d'Espanya que tant critiquen el que els ha donat l'oportunitat, com han fet en distints plens, de portar refinançaments del deute municipal per a pagar-lo més còmodament; així, han refinançat deute amb el suport

del Grup Popular per a combatre l'endeutament, perquè al seu grup no li dol donar suport al Govern del PSOE quan el que es decideix és bo per a Mislata. Afegit que seria desitjable que aprengueren açò i començaren a dialogar un poc amb l'oposició per a buscar entre tots un millor futur per al poble.

Continua dient que el Govern socialista no ha suposat la bonança en la gestió econòmica ni ha millorat la qualitat mitjana de la vida dels veïns, sinó al contrari: es perd patrimoni, se suporten olors, es paguen impostos més alts i es redueixen serveis. Afegit que van crear una sèrie d'enganys que utilitzen com una lletania per a postergar-se en el poder, però les inversions han sigut poques, els anuncis molts i les realitats, lamentablement, inexistentes.

Demana al Partit Socialista que visquen l'any 2017 i deixen de viure al 2010, quan es van instal·lar darrere de les pancartes en contra del Govern del Partit Popular, i que comencen a donar solucions als problemes de la ciutat, com el de poder aparcar, pagar menys impostos, tindre més possibilitats per a trobar una ocupació, formar els joves, cuidar les persones majors.... perquè tot això sí que depén de la labor que realitze el seu Govern. Afegit que és necessari deixar les excuses referents al passat per a negar el present.

Afirma que en l'herència que va deixar el Partit Popular a Mislata també està el pavelló del Quint, l'Institut Músic Soler, l'Institut Molí del Sol, el Centre Jove del Mercat, el Centre Jove Túria, el segon ambulatori, els quatre aparcaments, el mercat tradicional de Mislata, la reurbanització del barri de la Creu, els parcs de la Canaleta i de l'Almassil, la Casa de la Dona, el Museu Etnològic de l'Horta, les vivendes tutelades, el Centre Ocupacional, l'Agència de Lectura del Quint, les pistes poliesportives de la Canaleta, el clavegueram nou en distints barris del municipi o el col·lector de Sant Antoni, a més de les reurbanitzacions de zones com la plaça Príncep d'Astúries, la plaça del Migdia, carrer Major, Gregori Gea o l'edifici de la Fàbrica, que es va construir perquè fora un Centre de Dia, que el Partit Socialista va dir que seria així i l'obriren abans de desembre de 2011, i sis anys després encara continuen esperant.

Demana a l'equip de Govern que encara facen un exercici major d'imaginació i pensen en el que hauran deixat als mislaters el dia que deixen de governar, que consistirà en unes festes populars noves que disfruten tots i en la continuïtat d'uns programes que aquest Ajuntament ja en tenia, però pregunta si hi ha un poc més, perquè no hi ha cap inversió en l'Hospital Militar; quant a la residència, porten mesos demanant que els ensenyen un paper firmat on hi haja un compromís seriós del Govern de la Generalitat per a dotar-la, però encara no han vist absolutament res; quant a l'eliminació dels barracons del col·legi Mestre Serrano, diu que només han vist la foto del Sr. alcalde i de la regidora d'educació a l'inici d'exercici. Afegit que només d'anuncis i d'un estrany tanatori no viuen els mislaters.

Prosegueix dient que les inversions que van fer governs anteriors s'estan deteriorant i, en molts casos, el manteniment brilla per la seua absència. Per això,

afirma, hi ha dues radiografies: la dels comptes i la de la realitat que es veu i viu en el carrer i que, òbviament, no els interessa. Mentrestant, diu, els mitjans de comunicació que paguen tots només escriuen al seu servei, els veïns que molesten són eliminats dels comptes de Facebook, i als que no diuen el que volen sentir, directament, els veten. Afig que posen i lleven al seu capritx i que, de vegades, publiquen un àlbum de fotos de l'alcalde en una revista que tots paguen per a comptar la seua única veritat, però el pensament únic sempre ha sigut molt perillós, l'han instal·lat amb l'única excusa que compten amb catorze regidors, però lamentablement no és prou perquè els mislaters volen, necessiten i es mereixen més, i això és responsabilitat de qui governa.

Pren la paraula la portaveu del Grup Socialista, Sra. Martínez Mora, i diu que no s'ha entés allò que és el compte general i que només coincideix amb el Sr. López Bronchud en el fet que és la radiografia dels comptes públics i de l'execució del pressupost.

Prossegueix dient que preparant aquest punt s'ha adonat de com passa el temps i del poc que canvien les intervencions de l'oposició en matèria econòmica.

Explica que aquest compte general que s'aprova hui és el seté que aprova aquest Govern, la qual cosa suposa set exercicis fiscals en què s'ha anat millorant a poc a poc.

En aquest sentit diu que el portaveu del Grup Popular ha demanat que es revisara el compte general de 2010, però el seu pensament li ha jugat una mala passada perquè, quan va arribar el Govern del Sr. Bielsa, aquest compte es va haver de tornar a refer perquè es deia des de dalt que estava mal calculat i que els números eren falsos. Afig que hi ha un document de 31 de gener de 2011 en el qual l'alcalde anterior i el regidor d'Hisenda deien que era impossible quadrar el pressupost de 2011 perquè els comptes de 2010 estaven maquillats, i afirma que està totalment convençuda que el Govern actual passarà a la història per haver sanejat els comptes públics que estaven pràcticament en fallida tècnica quan va entrar, sense reduir per això els serveis als ciutadans.

Demana al portaveu del Grup Popular que s'assessoré sobre quines competències tenen els ajuntaments, perquè està posant molts exemples en què l'administració local no té competència, però estarien encantats que els donaren aquestes competències i els traslladaren els recursos necessaris.

Diu al Sr. López Bronchud que estan acostumats a la seua crítica al Govern i a ella com a regidora d'Hisenda, i que aquesta crítica vaja sempre acompanyada de supèrbia, cinisme i ignorància, la qual cosa suposa un còctel que converteix el noble art de la política en una cosa vulgar i ridícula.

Pel que fa a les dades que ha mencionat el portaveu del Grup Popular, diu que els resultats de tots els exercicis durant els anys en què ha governat el Grup Socialista

han sigut positius: s'ha incrementat la capacitat de finançament; compleixen amb la regla del gasto; compleixen amb l'estabilitat pressupostària; redueixen cada vegada més el període mitjà de pagament, que a hores d'ara és de quinze dies; els romanents són tots positius, concretament en 2016 de 4.012.000€; han reduït de forma exponencial el deute de l'Ajuntament, que es va iniciar amb un 127%, mentre que ara s'està en un 68% de deute. Afig que si es transformen aquests percentatges en números es passa d'un deute de 40 milions d'euros, tal com pot comprovar-se en la pàgina número 8 de l'auditoria que està penjada en el portal de transparència, a 20 milions en aquesta liquidació, a 31 de desembre de 2016. Explica que les previsions de Tresoreria assenyalen que a 31 de desembre s'acabarà amb 18.636.000€, i a 31 de desembre de 2018, segons aquestes previsions, el deute acabarà en 15.800.000€, i açò en a penes set anys. Afig que de tot això estan orgullosos els catorze regidors del Grup Socialista.

Prossegueix dient que la intervenció del Sr. López Bronchud ha sigut contradictòria a afirmar que havia disminuït l'endeutament però s'està més endeutat que mai.

Assenyalava que el Govern del Grup Popular va firmar contractes que estaven obligats a pagar i, no obstant això, no ho van fer quan tocava i van ser pagats per l'equip de Govern socialista.

Quant al gasto per habitant, diu que s'ha incrementat a pesar que s'ha reduït el deute, així com la inversió per habitant que, respecte a l'exercici anterior, ha augmentat quasi el doble. Afig que des de l'any 2011, que és quan comença a governar a Mislata el Grup Socialista, no han tingut un Pla Zapatero, que va soltar a Mislata uns quants milions d'euros, ni el famós Pla Camps, que està a mitges.

Quant als edificis que va deixar acabats l'anterior Govern municipal, diu que no ho veu en el cas del Centre d'interpretació de l'Horta, ni en el Centre Ocupacional, i quant a la Casa de la Dóna, la va acabar el Partit Socialista encara que el Partit Popular la va inaugurar.

Continua dient que entén que el tema econòmic és molt difícil i que resulta complicat fer el que el portaveu del Grup Popular fa, que és comptar una mentira que pensa que és creïble.

Finalment diu que el Govern està orgullós del que està fent perquè, a més de complir amb tot el que el Sr. Montoro els exigeix, salvaguarden tots els serveis que estan obligats a prestar al ciutadà i han aconseguit reduir el deute.

El Sr. González Murgui i el Sr. Gil Marín no intervenen en el segon torn.

Pren la paraula el Sr. López Bronchud i diu que la portaveu del Grup Socialista l'ha titllat de ridícul, prepotent i no sap quantes coses més, però encara que embrute el debat tot el que vulga ell ve relaxat al Ple i no té necessitat de desqualificar ningú

encara que no pense com ell, encara que açò pareix la línia de treball de la Sra. Martínez Mora.

Prosegueix dient que el que ha fet anteriorment és comparar les dades d'aquest compte general de 2016 amb les dades del compte general de 2010. Afig que la portaveu del PSOE ha dit que es va fer malament, però sap que no el fan els polítics i que s'aproven a any passat, i el de 2010 el va aprovar l'equip de Govern socialista en 2011 i, si no estava bé, l'haurien d'haver corregit abans de portar-lo a Ple.

Assenyala que la portaveu del Grup Socialista ha afirmat que han sanejat els comptes, però açò ho han fet tots els ajuntaments del país perquè hi ha una llei que els obliga a fer-ho.

Diu a la Sra. Martínez Mora que pareix que pensa que cada vegada que ocorrega alguna cosa roïna en el municipi ell s'alegrará, la qual cosa li fa creure que és com actua ella, i que pensa que ell no viu en aquest municipi, i que els seus impostos i el seu dia a dia no passen per estar a Mislata.

Continua dient que ha afirmat que els serveis han anat a millor però que hauria de revisar el servei d'ajuda a domicili, ja que quan governava el PP s'atenia a més de cent persones de la tercera edat, i és un servei que el Partit Socialista va llevar l'any 2011 i va tardar un any i mig a tornar a licitar.

Manifesta que no entén que, si tot va bé econòmicament i tan magistral és la seua gestió, hagen de pujar d'amagat el tipus d'IBI en el Ple de 29 de desembre, ni que estiguen carregant de manera encoberta en el rebut d'enguany el 8% que es podrien haver estalviat del cadastre, intentant confondre els ciutadans, que quan comparen els dos rebuts tenen la sensació que paguen igual, però si miren el valor cadastral de les seues propietats veuran que ha abaixat un 8%.

Prosegueix dient que quan se'ls fa propostes als pressupostos, com enguany, que el grup Popular en va presentar quinze, ni tan sols responen i una d'elles era precisament que els veïns no hagueren de pagar aquests 700.000€ de més.

Assenyala que ha analitzat les xifres de 2016 i 2010, i les ha comparat perquè aquest va ser l'últim any complet en què va estar el Partit Popular en el Govern, però les pot comparar amb les de l'exercici 2009. Afig que a hores d'ara el deute viu està per damunt de quan governava el Partit Popular, i exactament és de 23.463.000€ en 2015; en 2016, 21.412.000€, i la xifra més alta es va aconseguir en 2013 amb 27.764.000€, i feia ja dos anys que el Partit Popular no governava.

La Sra. Martínez Mora, en la seua segona intervenció, repeteix que els comptes de 2010 eren falsos i no es van aprovar en Ple, sinó que es van aprovar els que tocaven.

Prosegueix dient que el portaveu del Grup Popular ha parlat de 21 milions, i en l'auditoria, en la seua pàgina 8, es parla de quaranta, per la qual cosa li pregunta si s'ha reduït o no el deute.

Assenyala que els serveis que el Govern socialista ha volgut mantindre amb moltíssim d'esforç, perquè creu en les persones i en l'Estat del Benestar, són justament els que va eliminar el Partit Popular: assessorament a les víctimes de violència de gènere; planificació familiar; servei d'ajuda a domicili, el SEAFI...

Diu al portaveu del Grup Popular que ha d'acceptar la realitat de Mislata i que el Govern que tenen, el del Partit Socialista, que no els agrada, sí que agrada a la majoria dels ciutadans de Mislata i, per això, tenen catorze regidors i el Partit Popular en té cinc. Afig que el problema del dit partit és estructural i no conjuntural.

Afirma que a ella no li beneficia que el Partit Popular estiga malament, sinó que l'oposició treballa en benefici dels ciutadans de Mislata.

Continua dient que no pot admetre, ni com a Govern ni com a regidora d'Hisenda, que diga que no fan el seu treball, que no gestionen i que no xafen el carrer. Explica que la seua vida en els últims anys ha canviat prou, ja que és mare de dos fills i això afig un major esforç al seu treball com a portaveu del Govern, però al mateix temps pot assegurar que la seua implicació no ha baixat en cap moment. Afig que a cap dels catorze regidors els falta treball, tenacitat i gestió, i també passió pel que fan. Afig que el seu fill major, si estiguera en aquest Ple, li diria que no es poden dir mentires, que els anava a créixer el nas com a Pinotxo i, pensant en aquest conte, li diria que ara en compte de parlar de fusta s'està parlant de números i percentatges i li intentaria explicar que Pinotxo és el senyor López perquè està contínuament dient mentires i després està Gepeto que és el ministre Montoro, que és qui elabora a Pinotxo però amb una trampa: que diu mentires i li creix el nas, i després, està Pepito Grill, que ací és Pepita Grill, que en aquest moment no està, però que si va estar quan governava el Grup Popular, i era qui els deia que això no es podia fer, que eren molts milions, que l'informe és contrari...

Finalitza dient que si la realitat del compte general que s'aprova hui fora falsa no s'estaria reduint el deute alhora que han sigut capaços de fer el MAC, la Biennal de Miquel Navarro, el famós autobús que acosta els ciutadans al Mercat Central, el Pla d'ocupació, del qual diu que ara es compta amb cinquanta persones treballant en benefici de Mislata, el Pla de formació per als joves, un canvi de 180 graus a les festes, que disfruten totes les classes socials, renovació gradual dels parcs infantils, Pla d'infància, obertura de la Fàbrica, duplicació de les ajudes socials o les beques de transport per als estudiants. Quant als menjadors escolars, diu que va ser el Govern del Sr. Bielsa el primer que els va posar a la Comunitat Valenciana. Per això, diu, com diuen els informes i confirma la ciutadania, creuen que van pel bon camí.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament, per catorze vots a favor (Grup PSOE i Grup Ciudadanos-Mislata), cinc vots en contra (Grup Popular) i una abstenció (Grup Compromís per Mislata) aprova el compte general de 2016.

4. APROVACIÓ INICIAL DE LA MODIFICACIÓ DE L'ORDENANÇA REGULADORA DE L'IMPOST SOBRE CONSTRUCCIONS, INSTAL·LACIONS I OBRES

Es dóna compte del dictamen de la Comissió informativa i de control d'Hisenda i Especial de comptes, favorable a l'aprovació inicial de l'Ordenança reguladora de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres.

Pren la paraula el Sr. González Murgui, portaveu del Grup Ciudadanos-Mislata, i diu que, vista la proposta d'Alcaldia en què es proposa la modificació de la redacció del tercer paràgraf de l'article 5.5, que fa al·lusió a les bonificacions, i atés que es tracta d'una aprovació inicial i que és merament tècnica, el seu grup votarà a favor.

Pren la paraula el Sr. Gil i Marín i diu que aquesta proposta els generava molts dubtes, tal com van plantejar en la Comissió, i que alguns d'ells es van resoldre, però estudiant més a fons la proposta els n'han sorgit més, i hui en la Junta de Portaveus ha preguntat algunes qüestions, com què passaria en una rehabilitació integral, en el cas d'un edifici amb aluminosi, o en qüestions com l'accessibilitat.

Finalitza anunciant el seu vot positiu.

Pren la paraula el portaveu del Grup Popular, Sr. López Bronchud, i diu que els tècnics els van explicar que era una mesura merament tècnica i convenient, i seguint el consell d'aquests votaran favorablement.

Pren la paraula la portaveu del Grup Socialista i diu que es tracta d'una modificació de l'ICIO que era necessària realitzar, segons havien informat els tècnics.

Explica que quan es fa una obra per a actuacions d'interés públic o que suposara un interès general per als ciutadans, en l'ordenança es fixava una bonificació del 95% de la quota. Del que es tracta, posant com a exemple la Conselleria, és que si aquesta licita unes obres, paga el que és l'ICIO a l'empresa que les construirà i, posteriorment, aquesta empresa paga l'ICIO a l'Ajuntament, de manera que el flux ve de forma indirecta de Conselleria a Ajuntament, però passant pel contractista, el que es fa amb aquesta modificació és que si l'empresa privada és la que ha pagat l'impost i l'ha rebut prèviament de la Conselleria, no ha de tindre bonificació del 95%, perquè tindria un benefici excessiu d'aquest impost, atés que ja l'ha cobrat per part de Conselleria, per la qual cosa la bonificació del 95% es farà sempre que la sol·licite un organisme públic, una entitat sense ànim de lucre, de manera que no es lucren de més aquells que ja s'estan beneficiant. No es tracta, diu, d'establir una doble imposició, sinó d'evitar aquest doble benefici que paguen els ciutadans.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament, per unanimitat dels seus membres, va adoptar l'acord següent.

Els dos tipus de modificacions que es poden introduir en l'esmentada ordenança es refereixen als aspectes següents:

D'un costat, l'adaptació dels textos o tarifes de l'Ordenança a les modificacions produïdes per disposicions legals o reglamentàries, o per la concurrència de circumstàncies que aconsellen la modificació d'aquelles.

D'un altre costat, la variació de les tarifes o tipus impositius en el tribut per a adaptar-lo a les necessitats de finançament dels gastos públics municipals.

En el cas de l'impost sobre construccions instal·lacions i obres, concorre la primera de les circumstàncies, perquè es proposa la modificació del text en relació a la bonificació del 95% de la quota de l'impost a favor de les construccions, instal·lacions i obres que siguin declarades d'especial interès o utilitat municipal per concórrer circumstàncies socials, culturals, historicoartístiques o de foment d'ocupació que justifiquen tal declaració. Aquesta bonificació es va establir per a les grans obres d'especial interès o utilitat, així declarades pel Ple, i ens estem trobant que es fan consultes i peticions per a concedir-la per meres obres de reforma, la qual cosa està fora de la seua naturalesa, per la qual cosa es proposa limitar la concessió de la bonificació només a les obres de nova planta. D'altra banda, actualment s'exigeix per a concedir aquesta bonificació que els propietaris de les obres siguin entitats de Dret Públic, fundacions inscrites en el registre corresponent o associacions sense fins lucratiu, però es pot donar la circumstància que el propietari de l'obra, que reuneix els requisits, contracte amb una empresa privada la seua realització i s'obligue a aquesta el pagament d'impostos i taxes derivats de les obres, però atés que el propietari de l'obra compleix les condicions per a atorgar la bonificació, l'empresa, com a subjecte passiu de l'impost, podria demanar la bonificació per al seu profit, inclús si no reuneix ella les condicions establides per al propietari de les obres, amb la qual cosa s'estaria desvirtuant el requisit de concessió de la bonificació.

Vist l'informe del cap de Servei de Gestió Tributària, de data 19 de setembre de 2017.

S'acorda:

PRIMER. Aprovar provisionalment la modificació de l'Ordenança reguladora de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres, que modificarà la redacció del tercer paràgraf de l'article 5.5, que queda redactat com a continuació s'indica:

Aquesta bonificació només es concedirà per a construccions, instal·lacions i obres de nova planta, i per a gaudir-ne serà necessari que el subjecte passiu a títol

de contribuent o, si és el cas, com a substitut del contribuent, siga una entitat de Dret Públic, fundació inscrita en el registre corresponent o associació sense ànim de lucre.

SEGON. Fer constar amb els efectes previstos en l'article 16 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'hisendes locals, que aquesta modificació entrarà en vigor i començarà a aplicar-se l'endemà de la publicació de la seua aprovació definitiva en el *Butlletí Oficial de la Província*.

TERCER. Exposar al públic l'expedient durant el termini de trenta dies mitjançant anuncis en el tauler de la Corporació i en el *Butlletí Oficial de la Província*, en els termes i amb els efectes previstos en l'art. 17 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'hisendes locals.

QUART. Si no es formulen reclamacions contra l'expedient, aquest acord esdevindrà definitiu sense necessitat de nou acord plenari, segons estableix l'article 17.3 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'hisendes locals.

CINQUÉ. Que es procedisca a publicar el text de les modificacions acordades una vegada aquest acord siga definitiu, segons estableix l'article 17.4 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'hisendes locals.

5. APROVACIÓ DE LA COMPATIBILITAT PER A L'EXERCICI DE L'ACTIVITAT PRIVADA PEL SENYOR FRANCISCO PIERA SIRERA

Es dóna compte del dictamen de la Comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la compatibilitat per a l'exercici de l'activitat privada pel senyor Francisco Piera Sierra.

Pren la paraula el portaveu del Grup Ciudadanos-Mislata, Sr. González Murgui, i diu que a la vista dels informes tècnics favorables i tenint en compte la proposta del regidor de personal per la qual es sol·licita la concessió de compatibilitat per a l'exercici de les funcions de col·laboracions literàries o periodístiques per compte propi, sense horari definit i amb caràcter temporal, i atés que es compleixen tots els requisits exigits en la Llei 53/84 perquè siga autoritzada la compatibilitat, el seu grup municipal votarà a favor.

Pren la paraula el portaveu del Grup Compromís per Mislata i anuncia el seu vot favorable.

En el mateix sentit, es pronuncia el portaveu del Grup Popular, Sr. López Bronchud.

Pren la paraula el Sr. Catalá Martínez, per part del Grup PSOE, i explica que aquest tema es va tractar en la Comissió d'Interior, on ja es va explicar que sempre que hi haja una sol·licitud d'un treballador d'aquest ajuntament i hi haja informes favorables dels tècnics que justifiquen que el supòsit ve arreplegat en la legislació, tramitaran la corresponent compatibilitat i la portaran al Ple.

No es produeixen més intervencions.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament, per unanimitat dels seus membres, va adoptar l'acord següent.

Vista la sol·licitud de declaració de compatibilitat per a col·laboracions literàries i periodístiques per compte propi, sense horari definit i de caràcter temporal del senyor Francesc Piera i Sirera.

Vist l'informe del cap de servei de Règim Interior, de data 5 de setembre de 2017, que literalment diu:

“En relació amb la sol·licitud de declaració de compatibilitat per a col·laboracions literàries i periodístiques per compte propi, sense horari definit i de caràcter temporal del senyor Francesc Piera i Sirera, s'informa:

1- La Llei 53/1984, de 26 de desembre, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, inclou expressament en el seu àmbit d'aplicació el personal al servei de les corporacions locals i dels organismes que en depenen (art. 2.1.c). En l'àmbit d'aplicació s'entendrà inclòs tot el personal, siga quina siga la naturalesa jurídica de la relació d'ocupació (art. 2.2); és a dir, respecte de l'administració local, el personal funcionari de carrera, d'ocupació i laboral.

2- Respecte a la incompatibilitat genèrica, s'estableix que, de conformitat amb l'art. 1.3 de la Llei 53/1984, en tot cas, l'exercici d'un lloc de treball pel personal inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei serà incompatible amb l'exercici de qualsevol càrrec professional o activitat que pugui impedir o menyscabar l'estricta compliment dels seus deures o comprometre la seua imparcialitat o independència.

Amb caràcter general, no es podrà exercir, per si mateix o mitjançant substitució, activitats privades, incloses les de caràcter professional, siuen per compte propi o sota la dependència o al servei d'entitats o particulars que es relacionen directament amb les que desenrotlle el departament, organisme o entitat on s'estiguera destinat. S'exceptuen de la dita prohibició les activitats particulars que, en exercici d'un dret legalment reconegut, realitzen per a si mateixos els directament interessats.

En tot cas, no es podran realitzar les activitats següents: l'exercici d'activitats privades, incloses les de caràcter professional, siga per compte propi o sota la dependència o al servei d'entitats o particulars, en els assumptes en què s'estiga

intervenint, s'haja intervingut en els dos últims anys o s'haja d'intervindre per raó del lloc públic.

L'exercici d'activitats professionals, laborals, mercantils o industrials que segons la Llei 53/84 queden en tot cas prohibides són aquelles activitats que es relacionen directament amb les que desenrotlle l'entitat on estiguera destinat el funcionari (art. 11) i, també, es prohibeixen aquelles activitats privades que requerisquen la presència efectiva durant un horari igual o superior a la mitat de la jornada setmanal ordinària en les administracions públiques, llevat que ho siga a temps parcial (art 12).

3- Ha de tindre's en compte, així mateix, l'article 16 de la Llei 53/84 segons el qual no podrà autoritzar-se o reconéixer-se cap compatibilitat al personal que exercisca llocs que comporten la percepció de complements específics. No obstant, la Llei exceptua el supòsit que la quantia de les retribucions per complements específics o equivalents no supere el 30% de les seues retribucions bàsiques, exclosos els conceptes que tinguen el seu origen en l'antiguitat o conceptes equiparables.

En el cas que ens ocupa, Francesc Piera i Sirera ocupa un lloc d'assessor del Ple, considerat personal eventual, i com a tal té establides les retribucions pel Ple de l'Ajuntament, que no comprenen absolutament cap complement i les retribucions anuals són retribucions bàsiques.

L'art. 16.4 de la Llei 53/84 estableix que: "Així mateix, per excepció i sense perjudi de les limitacions establides en els articles 1, 3, 11, 12 i 13 d'aquesta llei, podrà reconéixer-se compatibilitat per a l'exercici d'activitats privades al personal que exercisca llocs de treball que comporten la percepció de complements específics o de concepte equiparable la quantia dels quals no supere el 30% de la seua retribució bàsica, exclosos els conceptes que tinguen el seu origen en l'antiguitat."

D'altra banda, l'article 16.1 de la Llei 53/84 estableix que no podrà autoritzar-se o reconéixer-se cap compatibilitat al personal funcionari, al personal eventual i al personal laboral quan les retribucions complementàries incloguen el factor d'incompatibilitat. No està contemplat el dit factor en el catàleg de llocs de treball de l'Ajuntament de Mislata.

4- No obstant això, l'Article 19 exceptua del règim d'incompatibilitats les activitats següents:

f) La producció i creació literària, artística, científica i tècnica, així com les publicacions derivades d'aquelles sempre que no s'originen com a conseqüència d'una relació d'ocupació o de prestació de serveis.

g) La participació ocasional en col·loquis i programes en qualsevol mitjà de comunicació social.

5. A la vista de tot allò que s'ha exposat, s'emet un informe favorable per a l'autorització de compatibilitat al senyor Francesc Piera i Sirera, per a l'exercici de les

funcions de col·laboracions literàries o periodístiques per compte propi, sense horari definit i amb caràcter temporal, durant un període de dos anys, atès que compleix tots els requisits exigits en la Llei 53/84 perquè li siga autoritzada la compatibilitat.

6. D'acord amb l'art. 18 de la Llei 53/84, totes les resolucions de compatibilitat per a exercir un segon lloc o activitat en el sector públic o l'exercici d'activitats privades s'inscriuran en els registres de personal corresponents. Aquest requisit serà indispensable, en el primer cas, perquè puguen acreditar-se havers als afectats pel dit lloc de treball o activitat.

7. L'òrgan competent per a resoldre és el Ple de l'Ajuntament, d'acord amb l'art. 50.9 del Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals.”

S'acorda:

Autoritzar al senyor Francisco Piera i Sirera la compatibilitat per a exercir funcions de col·laboracions literàries o periodístiques per compte propi, sense horari definit i amb caràcter temporal, durant un període de dos anys.

6. MOCIÓ DEL GRUP PSOE PER A INSTAR EL GOVERN D'ESPANYA A ACORDAR UN NOU MODEL DE FINANÇAMENT AUTONÒMIC EN 2017 I A GARANTIR LES INVERSIONS NECESSÀRIES PER A LA COMUNITAT VALENCIANA

Es dóna compte del dictamen de la Comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la Moció presentada pel Grup PSOE que insta el Govern d'Espanya a acordar un nou model de finançament autonòmic en 2017 i a garantir les inversions necessàries per a la Comunitat Valenciana.

Pren la paraula la portaveu del Grup PSOE, Sra. Martínez Mora, i llig la proposta d'acords.

Pren la paraula el portaveu del Grup Ciudadanos-Mislata, Sr. González Murgui, i diu que aquesta moció que presenta l'equip de Govern municipal sona a un *remake* de la presentada pel Grup Compromís no fa molt de temps.

Prossegueix dient que el sistema de finançament autonòmic és el conjunt de regles i procediments pels quals es determinen i redistribueixen els ingressos que corresponen a les distintes administracions autonòmiques. L'actual sistema de finançament, diu, està pèssimament dissenyat tant en la forma com en el fons. Quant a la primera, diu que la seua complexitat és excessiva i la seua transparència escassa i, quant al fons, està subjecta al pervers principi de solidaritat interterritorial, segons el qual els contribuents residents a territoris amb renda *per capita* superior a la mitjana han de subvencionar la hipertròfia burocràtica d'aquells altres territoris amb una renda inferior a la mitjana.

Assenyala que per a corregir aquests desequilibris, el Govern del Partit Popular va crear un comitè d'experts el passat mes de juliol que va presentar la seua proposta de reforma del sistema financer que, idealment, havia d'haver corregit els dos mencionats defectes, els hauria d'haver simplificat i haver eliminat la font de redistribució territorial que el caracteritzava. Afig que, al poc de temps, ja se sabia que el comitè havia fracassat en el seu primer objectiu, ja que el nou sistema de finançament continuava sent tan poc clar i comprensible com l'anterior. Concretament, diu, amb la proposta del comitè d'experts, la comunitat autònoma més beneficiada amb el nou sistema seria la de Madrid, que també és l'autonomia que contribueix en major grau als distints fons de redistribució interterritorial. Actualment, la regió compta amb una recaptació anual de 2.306€ per habitant i, una vegada el nou sistema estiga en vigor, s'espera que s'obtinguen 2.937€, el que suposa un 27% més i un 6,3% més que la mitjana nacional.

Afig que la segona regió que més aporta a la redistribució interterritorial, que és Catalunya, també eixirà guanyant amb el nou sistema, perquè els seus ingressos per habitant passarien dels 2.231€ a 2.815, és a dir, un 20% més i a penes un 1,9% superior a la mitjana nacional i, com és tradicional, una de les comunitats pitjor pagades és la Valenciana. Consideren que és injust que siga aquesta la que menys recursos per habitant ha rebut. Per això, diu, estan d'acord que el Govern de la nació adopte un nou model de finançament autonòmic més just i solidari que servisca per a garantir les inversions requerides per aquesta comunitat, com sol·licita en la seua moció el Partit Socialista.

Prosegueix dient que el conseller d'Hisenda de la Comunitat Valenciana ha anunciat que aquesta comunitat continua a la cua del finançament *per capita*, després de les últimes dades comunicades per Hisenda en la reunió del Consell de Política Fiscal i Financera. Afig que la liquidació definitiva de 2015, unida a les entregues a compte del finançament d'enguany, suposa que tindrà en 2017 uns recursos disponibles de 2.053,05€ per capita, la qual cosa la situa com la pitjor finançada de totes les autonomies. L'assignació es queda a 264€ de la mitjana i el conseller explica que multiplicant aquest import per la població de la Comunitat Valenciana s'obté una xifra de 1.300 milions d'euros, que és la pèrdua de finançament que pateixen els valencians per no rebre el mateix finançament que la mitjana de les comunitats autònomes.

Per tot això, diu, Ciudadanos considera que s'han de fer tots els esforços necessaris per a aconseguir un finançament just i donarà suport a la moció del Grup Socialista.

Pren la paraula el portaveu del Grup Compromís per Mislata, Sr. Gil i Marín, i diu, en primer lloc, que vol mostrar la disconformitat del seu grup amb el Govern del Partit Popular en el fet de prorrogar els pressupostos de 2017, precisament per la incapacitat del dit Govern a gestionar el procés de Catalunya, la qual cosa farà que l'any que ve es compte amb uns pressupostos que discriminen una altra vegada a la

Comunitat Valenciana, que és la pitjor finançada i el territori que menys inversió rep de tot l'Estat.

Afirma que els valencians són els únics que, amb una renda *per capita* inferior a la mitjana estatal, aporten a les arques de l'Estat com si estigueren per damunt. És a dir, són pobres però paguen com a rics. A més, prossegueix, l'Estat els condemna a unes contribucions fiscals injustes i desproporcionades que avoquen la Generalitat a la inviabilitat econòmica. Davant d'aquestes carències, diu, cal assenyalar que la població d'aquesta Comunitat suposa l'11% del total de l'Estat i el 10% de PIB estatal, mentre que només es rep el 3,5% d'inversions reals. Afig que l'any 2016 era el territori amb menys inversions estatals i, a més, el Govern central només va executar el 50% de les pressupostades.

Continua dient que des de Compromís per Mislata només es reclama un tracte just i unes inversions justes. Explica que el Corredor Mediterrani seria una realitat que faria que les empreses guanyaren en competitivitat i, per tant, crearien més llocs de treball. A més inversions de l'Estat, diu, més treball. Afirma que amb un finançament just es podria pagar tot el deute de la Comunitat; s'acabarien els barracons a les escoles i es podrien construir 78 noves escoles només en aquesta legislatura; eliminarien totes les llistes d'espera a la dependència; els ajuntaments rebrien més ajudes de l'administració autonòmica, i, finalment, si l'Estat invertira el que li correspon a la Comunitat per pes poblacional i per PIB, l'AP 7 seria gratuïta i es milloraria el servei de rodalia en tot el territori, així com el servei metropolità de València; es beneficiaria, entre altres poblacions, a Mislata. Afig que les obres inacabades a Mislata serien una realitat com, per exemple, l'auditori, la piscina, la residència... Finalitza dient que desitgen millorar la vida de les persones i que, per tant, votarà favorablement aquesta moció.

Pren la paraula el portaveu del Grup Popular, Sr. López Bronchud, i diu dirigint-se al Sr. Gil i Marín que si tot el que ha mencionat s'aconsegueix de sobte en un any ja no sabrien que fer, ja que es manegen molt bé darrere de les pancartes, mentre que quan es dediquen a governar el que fan és enviar els diners a intentar reobrir Canal 9 i a pagar concerts de Raimon. Afig que compten amb 1.700 milions d'euros més que els que tenia l'últim Govern del Partit Popular.

Prossegueix dient que no convenceran el seu partit que és injust el model de finançament, perquè no ha canviat des de l'any 2009, quan van votar en contra en les Corts aquest model que va proposar José Luis Rodríguez Zapatero.

Diu a la portaveu del Grup PSOE que en la seua intervenció anterior ha comptat un conte, i li pareix molt bé perquè ha servit per a relaxar, però no ha comptat el final, que és que el somni de Pinotxo de convertir-se en un xiquet per a poder anar a escola es fa realitat. Afig que pare atenció, no siga que a aquest "Pinotxo" també se li convertisca en realitat el seu somni. En tot cas, diu, allò que ha deixat molt clar és que aquest Govern compta molts contes i ho fa molt bé.

Prossegueix dient que l'enorme sorpresa que u pot tindre en aquest moment és que, sabent que l'alcalde té la potestat absoluta per a organitzar el Ple com vol, puga posar o llevar al seu capritx tots els punts de l'orde del dia i, diu, la seua sorpresa no va ser que en el seu moment s'oblidaren de portar a la comissió que tocava la moció que va presentar el Partit Popular perquè es rebaixara el tipus de l'IBI, sinó que quan han convocat el Ple per a hui resulta que és l'última de les mocions que es debatrà, esperant que arriben les dotze de la nit i no hagen d'explicar per què el cadastre ha abaixat un 8% i l'equip de Govern ha pujat el tipus fins a igualar el rebut que es pagava l'any passat. Afig que si el Govern debatera les mocions en l'orde en què han sigut presentades ara s'estaria debatent la moció d'un altre grup i la següent seria la del Partit Popular, que es va presentar el 9 d'agost; no obstant això, agafen la seua, que van presentar el 13 de setembre, i la col·loquen la primera, però com ahir el Partit Socialista va fer públic que demà es celebraria un acte a Mislata amb representants del dit partit per a parlar del finançament, açò queda més clar, perquè algú haurà de dir davant de tot el públic que ja s'ha aprovat.

Continua dient que a l'equip de Govern el finançament autonòmic no els importa i el que volen és tornar a polititzar qualsevol assumpte per a confondre els veïns i utilitzar tot en profit personal, la qual cosa resulta inadmissible encara que tinguen catorze regidors. Aquesta moció l'única cosa que persegueix és polititzar el greu problema d'infrafinançament que pateix la Comunitat Valenciana per culpa d'un model socialista, perquè cal recordar que aquest model el va aprovar el Govern del Sr. Rodríguez Zapatero l'any 2009 i el van votar a favor, entre d'altres, la Sra. Carmen Muntó, que hui en dia és la consellera de sanitat, que hauria d'estar fent les inversions en l'Hospital Militar.

Repeteix que a l'equip de Govern no li interessa el finançament autonòmic sinó aprofitar el tema com a arma política i, afig, en açò no comptarà amb el Grup Popular. Afig que abans ha dit la portaveu del PSOE que ací haurien d'estar els vint-i-un regidors treballant junts, però en compte de buscar aquest consens presenten una moció, que colen davant de totes les altres, amb una claríssima intencionalitat política i sense diàleg previ, quan es tracta d'una qüestió tan capital per a la Comunitat Valenciana.

Prossegueix dient que el Partit Popular ha demostrat en més d'una ocasió la seua lleialtat al president Ximo Puig en aquesta qüestió, així, poden preguntar en les Corts Valencianes quantes vegades s'han adherit i saben que, en contra dels criteris nacionals, la presidenta d'aquest partit i la resta del grups parlamentaris es van posicionar en contra de la infrafinançament que pateixen els valencians, per la qual cosa és més que clara la implicació del seu partit, que també ha acudit a les reunions del seguiment de finançament junt amb la resta de les forces polítiques, socials, empresarials i sindicals, buscant consens i unitat, que és la manera d'aconseguir un model de finançament just i equitatiu per a totes les comunitats. Afig que és bàsica la lleialtat institucional, cosa de la qual pateixen, lleialtat sense fissures per a aconseguir un canvi de model que ha de millorar la vida dels valencians. El Partit Popular, a diferència de l'ambigüitat mantinguda pel Partit Socialista en aquest assumpte, ha dit

per activa i per passiva que donen suport al president Sr. Puig en el canvi del model de finançament, perquè sempre han estat en contra del model que van aprovar els socialistes i que ofega els valencians de manera molt injusta.

Continua dient que el PPCV ja va presentar al novembre de 2013 una iniciativa a les Corts que demanava allò que conclouen els experts en finançament autonòmic ara. Llavors, diu, ningú els va donar suport, quan tots els valencians, no sols els que donen suport al Partit Popular, es juguen molt, ja que el problema de l'infrafinançament autonòmic els afecta a tots.

Recorda que durant l'època del Govern del Sr. Zapatero, el Partit Popular va estar a soles moltes vegades reivindicant el canvi de model de finançament. Per això, diu, per moltes mocions que porten al Ple, l'hemeroteca no enganya, qui va aprovar un model de finançament l'any 2009 que discriminava a la Comunitat Valenciana va ser Zapatero i el Partit Socialista.

Afirma que les propostes plantejades en la moció no tenen cap sentit, ja que la primera és instar el Govern actual a realitzar la dita reforma, quan aquesta reforma ha de nàixer en el parlament, en el qual estan totes les forces polítiques representades, i també amb la participació del consell de política social i financera, en el qual està representada la Comunitat Valenciana i al qual Catalunya ha negat la seua presència. Afegit que difícilment s'arribarà a un acord satisfactori per a totes les comunitats si una de les principals ni tan sols es digna a presentar-s'hi.

Prossegueix dient que els presidents Rajoy i Puig es van reunir i que vol ressaltar el tarannà mantingut pels dos. Afegit que el Sr. Rajoy va voler demostrar que la paraula val més que la pancarta i que ja és hora de dialogar, perquè és així com s'aconsegueixen els acords que atenen les necessitats de la Comunitat Valenciana i poden millorar situacions objectives de desigualtat. Després d'aquesta reunió, diu, consideren que han de posar-se a treballar tots junts per a aconseguir el canvi de model de finançament com més prompte millor.

Finalitza dient que no es necessiten pancartes ni enfrontaments, sinó diàleg, treball i lleialtat.

Pren la paraula la portaveu del Grup PSOE, Sra. Martínez Mora, i diu que, respecte del tema del finançament, l'única cosa que estan demanant és el que els correspon.

Explica que les comunitats autònomes, per a desenrotllar les seues competències, participen en els ingressos i tributs de l'Estat i aquesta participació no és discrecional, sinó que està arrellegada en la Constitució. Afegit que l'Administració central simplement recapta i distribueix la part dels ingressos estatals que corresponen a cada comunitat.

Continua dient que açò vol dir que els ingressos del sistema de finançament autonòmic no són del Govern d'Espanya, ni són del Sr. Montoro, perquè al seu ministeri no li correspon una posició de superioritat a l'hora de redistribuir les rendes, però sí li correspon el sistema de finançament autonòmic que toca, perquè la situació econòmica de hui no té res a veure amb la de 2009.

Afirma que els governs autonòmics i locals han hagut de fer un gran esforç per mantindre els seus serveis públics en anys de crisi, com en el cas d'aquest equip de Govern, que s'ha vist complicat perquè des de dalt se'ls han anat llevant competències, que han passat de pròpies a impròpies.

Prossegueix dient que el sistema de finançament que es té en aquest moment data de 2009, però la Llei orgànica estableix que es revisarà i corregirà en el cas que siga necessari de forma quinquennal i, no obstant això, ni en el primer quinquenni (de 2009 a 2013), ni en el segon (de 2013 a 2018) s'ha fet res per ara.

Assenyala que l'anterior sistema que es va aplicar des de 2002 a 2009 va suposar majors recursos per a totes les comunitats autònomes i, en concret, la Comunitat Valenciana va ser la segona millor finançada, mentre que hui totes les comunitats pràcticament estan curtes de recursos i, si ens centrem a la Comunitat Valenciana, ha de dir-se que s'ha situat en la que està rebent menys recursos per habitant.

Continua dient que durant els últims anys, en compte de reformar el sistema de finançament autonòmic, el Govern d'Espanya ha desplegat un programa estrela que no és més que un programa de préstecs, el Fons de Liquiditat Autonòmic, que no és una participació reglada de les autonomies, sinó només una cessió de diners d'una administració a una altra, cessió en què està implícita l'obligació de reembossament i pagament d'interessos.

Manifesta que, en el FLA, el Sr. Montoro té marge per a decidir quan i quant presta i, el més injust i que es podria definir com la seua lletra xicoteta, retalla autonomia política i financera, supeditant la recepció d'aquests recursos a una sèrie d'ítems que obligarien a reduir serveis, cosa que a Mislata no ha passat.

Prossegueix dient que per a les entitats locals o autonòmiques falta diners, i no hi ha excusa per a eludir a la reforma del sistema de finançament, perquè la situació econòmica ha canviat respecte a 2009, any en què s'entrava en la crisi, mentre que ara s'està eixint i la recaptació s'incrementa, segons es diu en la pàgina del Ministeri i, d'altra banda, perquè el Govern del Sr. Rajoy ha demostrat que sí que ha tingut diners per al que ha volgut, com per a rescatar bancs, autopistes de peatge, per a rebaixar impostos a rendes altes i grans empreses i eximir del pagament d'impostos als que havien defraudat, mitjançant la famosa amnistia fiscal que, per cert, és inconstitucional, se suposa que aflorarien molts milions d'euros, la qual cosa haguera sigut beneficiosa per a l'economia del país, però no se sap on estan.

Manifesta que el Govern d'Espanya i el Sr. Montoro han de deixar les excuses i assumir les seues responsabilitats com a president i com a ministre i, si no és així, que se'n vagen. Afig que han d'iniciar de forma immediata la reforma del sistema de finançament autonòmic perquè les comunitats tinguen el que verdaderament els toca.

Explica que es juguen molt i que es tracta que els valencians tinguen les mateixes oportunitats que altres ciutadans espanyols: qualitat en el sistema educatiu, en l'assistència sanitària, cobertura del sistema de dependència i serveis socials, polítiques actives d'ocupació i desenrotllament d'infraestructures autonòmiques.

Assenyala que la Comunitat Valenciana suposa quasi l'11% de la població espanyola i més del 9% del PIB i, no obstant això, en els pressupostos generals de l'Estat, la participació de la Comunitat en les inversions sempre ha estat per davall d'aquests percentatges. Afig que si la Comunitat haguera rebut les inversions de l'Estat equivalents al pes poblacional s'haurien invertit uns 2.300 milions d'euros més d'allò que s'ha invertit, i no es parla només del dèficit en inversions, sinó d'una cosa tan important com el cost, perquè les carreteres es deterioren per falta de manteniment i reparació; les línies de rodalia són impròpies del segle XXI; les comunicacions a la Comunitat Valenciana són lentes, difícils i, a vegades, inexistents, i, d'altra banda, avança amb lentitud el corredor mediterrani.

Assenyala que els anteriors són els eixos fonamentals del problema valencià, perquè aquesta Comunitat és l'única que, tenint una renda inferior a la mitjana espanyola, aporta al sosteniment dels serveis públics generals més del que rep, i això és totalment injust. Per això, diu, no es tracta de fer política, sinó que només s'està reclamant el que pertany a la Comunitat i han de seguir fent-ho Ple rere Ple.

Finalment, manifesta que els diputats autonòmics del PP que voten en contra del finançament autonòmic i volen que es modifique haurien de seguir fent-ho quan vagen a Madrid.

El Sr. González Murgui no intervé en el segon torn.

En la seua segona intervenció, el Sr. Gil i Marín diu que tots els valencians tenen dret a rebre informació, en la seua llengua i per mitjà d'un servei públic, servei que va eliminar el Partit Popular i que el Govern del Botànic vol tornar a posar en marxa. Afig que és cert que es gasten diners en concerts, però també ho és que no es gasten diners en el finançament il·legalment de campanyes electorals, i encara que es tinguen mil sis-cents milions més, el finançament està per davall d'allò que correspondria.

Prossegueix dient que molts dels ciutadans que estan ací o que segueixen el Ple des de sa casa s'hauran adonat que la intervenció que ha fet ha sigut calcada de la que va fer fa dos o tres mesos, en el Ple de juny, i és així perquè poc més calia afegir, a més de denunciar la situació actual respecte als pressupostos generals de l'Estat.

Assenyala que Compromís ja va presentar una moció fa dos mesos, i hui se suma el Grup Socialista a la reivindicació davant d'aquest tracte injust, per la qual cosa estan d'acord amb aquesta moció i celebren que se sumen a aquesta reivindicació històrica que sempre han defés, governe qui governe a Madrid. Afig que, per això, els dóna l'enhorabona, perquè consideren que tots han de sumar-se a ella, i demana el vot del Grup Popular i Ciudadanos, perquè la vida de les persones depén d'inversions més justes.

En la seua segona intervenció, el Sr. López Bronchud diu que no parlarà de la televisió pública perquè no es tracta d'aquest tema, però diu al Sr. Gil i Marín que pugne un poc com s'estan fent les coses i què ha passat amb els treballadors.

Prossegueix dient que amb el Partit Socialista té un problema, perquè hi ha dies que s'alcen anarcosindicalistes i es giten neoliberals, per la qual cosa no sap on ubicar-los.

Diu a la Sra. Martínez Mora que no es pot posar com a guru de l'economia al president Zapatero, que l'any 2009 deia que estàvem en la Champions League europea i que es veien brots verds en l'economia, amb tot el que ha caigut després.

D'altra banda, continua dient-li que ha tornat a parlar del rescat a la banca, quan el Partit Socialista va votar juntament amb el Partit Popular a favor del fons del rescat a la banca. Afig que pot entendre que canvien el criteri segons presidisca Susana Díaz o Pedro Sánchez, però no que canvien tots els dies.

Afirma que ha sigut molt clar en la seua intervenció i ha fet referència a aquesta voluntat que esgrimia la portaveu del Grup Socialista que volia que els vint-i-un regidors treballaren de manera conjunta, però la realitat és que no és així perquè no es vol, només es vol soroll perquè demà hi ha un acte del PSOE sobre finançament i ve bé traure una nota de premsa.

Prossegueix dient que el que reclama el Grup Popular són menys sorolls i més acords, perquè pensen que cada segon que dediquen a les pancartes és un segon que es lleva al poble valencià. Afig que el seu grup ha portat propostes, i aquest mateix matí els ha traslladat la seua voluntat de firmar una declaració institucional conjunta, però ni l'han respost. Afig que hi demanaven que firmaren conjuntament tots els grups perquè l'Ajuntament de Mislata mostrara el seu suport al president de la Generalitat, Ximo Puig i al seu conseller d'Hisenda, Vicent Soler, perquè en la pròxima reunió del Consell de Política Fiscal i Financera, des del diàleg i la negociació, consensuaren i acordaren amb la resta de representants de les comunitats autònomes un canvi en l'actual model de finançament que beneficie a la Comunitat Valenciana i que pose fi a l'actual model socialista aprovat l'any 2009. També hi demanaven que el Ple de l'Ajuntament de Mislata mostrara el seu suport a l'informe del Comitè d'experts de les Corts Valencianes elaborat en 2013 i que sol·licitaren a les Corts Valencianes que es procedisca amb la major celeritat possible en la revisió del dit informe i que s'actualitzen les quantitats d'infrafinançament que ha patit la Comunitat Valenciana

durant aquests anys. Per això, diu, si l'equip de Govern socialista estiguera pel finançament s'hauria assentat a debatre aquesta declaració institucional, però els era igual perquè el que volien és fer soroll, quan fa uns mesos Compromís ja va presentar una moció en la mateixa línia i aquest debat ja es va dur a terme.

Finalitza demanant al Grup Socialista menys hores de pancartes i més d'implicació amb el poble valencià, perquè tots necessiten un finançament just i acord. El Grup Popular, afig, està a favor d'un finançament just per a la Comunitat, però volen accions reals, i no mocions que només busquen fer soroll, per la qual cosa s'abstindrà.

En la seua segona intervenció, la Sra. Martínez Mora diu al portaveu del Grup Popular que sap com s'organitza l'orde del dia del Ple i que es va arribar a un acord en la Junta de Portaveus.

Prossegueix dient que és cert que demà el Partit Socialista té un acte per a informar la ciutadania del que s'està debatent hui. Afig que açò està ocorrent en molts municipis perquè entenen que tots els ciutadans de la Comunitat Valenciana han d'estar informats.

Explica que necessiten una llei de finançament justa per a la Comunitat Valenciana, perquè el gros de l'import econòmic en aquest país no sols el distribueix el Govern d'Espanya, sinó que se'l queda i el gestiona. Afirmar que la Comunitat Valenciana ha destinat a gasto social 85€ de cada 100€ que es perceben segons aquest model de finançament, la qual cosa vol dir que la competència que es té com a valencians en sanitat, educació, prestacions socials i altres serveis bàsics ocupa pràcticament l'import global dels ingressos de la Comunitat respecte a aquest sistema. Afig que només hi ha una part que es manté en l'òrbita competencial de l'Estat: el model de pensions i les prestacions per desocupació.

Prossegueix dient que davant de la situació d'infr finançament que té la Comunitat només caben tres opcions: reduir el nivell de prestacions, tant a ciutadans com a municipis; reduir les mesures de suport a la creació d'ocupació i a la sostenibilitat del nivell productiu, o endeutar-se amb nous préstecs. Afig que quan governava el Partit Popular es va reduir el nivell de prestacions i es van eliminar moltes subvencions que es prestaven al municipi: l'ajuda a domicili, el SEAFI, l'assessorament jurídic a les víctimes de delictes, etc., mentre que el Govern del Sr. Puig es va negar a reduir el nivell d'aquestes prestacions, assenyalant que només es podria afrontar el problema del finançament reduint temporalment, només durant el primer pressupost, aquelles mesures que anaven dirigides a incentivar i fer sostenible el model productiu. Afig que la Conselleria d'Educació haguera preferit acollir-se a nous préstecs i augmentar el nivell d'endeutament, però el Sr. Montoro ho va impedir quan va negociar amb Europa un acord d'ajuda enfront de la crisi i va establir unes condicions draconianes que evitaven el possible endeutament autonòmic o local i, a canvi, va crear el FLA, que és una mesura arbitrària i condicionada a interessos polítics i que genera cada vegada més desigualtat entre les comunitats.

Prossegueix dient que el que proposen els socialistes és crear un nou sistema de finançament autonòmic, consensuat amb la resta de comunitats, amb les quals no es vol competir, renegociar el finançament valencià i garantir el model d'Estat de Benestar. Per això, diu, la primera cosa que va fer el president Puig quan va arribar al Palau va ser redistribuir les rendes dels valencians, i al 2016 va variar el tipus de mode perquè qui més en tinguera en pagara més. Afig que també proposen innovar models d'impostos indirectes, perquè novament en paguen més els que més en tenen, i renegociar les transferències a les comunitats autònomes.

Afirma que ella no ha mencionat al Sr. Zapatero, que va fer coses molt positives, sobretot en relació amb la defensa dels drets i les llibertats, i acaba dient al Sr. López Bronchud que està invitat com a ciutadà a formar part d'aquesta potent campanya i de l'encontre que es realitzarà amb ciutadans de tots els municipis per a explicar què és això del finançament que tant s'escolta en els mitjans de comunicació i que incorpora elements tan determinants com el reconeixement del finançament d'aquest milió de valencians que ja fa més d'un lustre que no reconeix l'Estat.

Finalment diu que s'alegra que quasi tots els grups donen suport a la moció que només tracta de reclamar el que els correspon com a mislaters i com a valencians, i que li pareix molt trist que el Grup Popular s'abstinga.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament per quinze vots a favor (Grup PSOE, Grup Ciudadanos-Mislata i Grup Compromís per Mislata) i cinc abstencions (Grup Popular), va acordar aprovar la moció següent:

«EXPOSICIÓ DE MOTIUS:

El sistema actual de finançament autonòmic data de 2009. El dit model va suposar un avanç respecte del sistema anterior (el de 2002), perquè totes les comunitats autònomes van rebre més recursos. La Comunitat Valenciana va ser la segona que més va millorar, però el desfasament acumulat era tan gran que la millora va ser insuficient.

Hui, pràcticament totes les comunitats estan curtes de recursos, especialment la nostra, que en els últims anys s'ha situat com la que menys recursos per habitant ha rebut.

Davant de l'escassetat de diners, la Generalitat concentra el gasto en sanitat, educació i polítiques socials, encara que no arriba a aconseguir la mitjana de les autonomies de règim comú. La resta de competències (política industrial, polítiques actives d'ocupació, infraestructures d'àmbit autonòmic, etc.) pateixen la falta de recursos.

La Comunitat Valenciana no gasta més que la mitjana. De fet, el gasto *per capita* en sanitat i educació ha sigut inferior a la mitjana durant els últims anys, i ha estat molt per davall de la mitjana en altres apartats.

A més, el balafiament i la ineficiència dels governs del Partit Popular en la Generalitat van provocar que aquest gasto, inferior a la mitjana, es traduïra en uns nivells d'inversions i serveis públics pitjors que aquells que s'haurien pogut aconseguir si el dit gasto s'haguera gestionat bé.

És a dir, la mala gestió dels governs del PP va ser responsable, fonamentalment, que els valencians i les valencianes tinguérem pitjors nivells de prestacions públiques que els que hauríem pogut disfrutar si els mateixos diners que es van gastar s'hagueren administrat millor i s'hagueren destinat a atendre les verdaderes necessitats del poble valencià

Per tant, la principal raó del dèficit pressupostari i el deute públic de la Generalitat no és l'excés de gasto, sinó la falta d'ingressos del Sistema de Finançament Autonòmic.

Durant els últims anys, i en compte de reformar el Sistema de Finançament Autonòmic perquè els governs autonòmics reberen més diners per a sufragar les seues competències, el Govern d'Espanya ha desplegat un programa de préstecs (a través del Fons de Liquiditat Autònomic -FLA- i figures semblants) que, a diferència de les transferències del sistema de finançament no és una participació reglada de les autonomies en el conjunt dels ingressos públics, sinó una cessió de diners d'una administració a altres que comporta obligació de reembossament i pagament d'interessos.

D'altra banda, la falta de diners no és excusa per a eludir la reforma del Sistema de Finançament Autonòmic: el Govern d'Espanya ha tingut recursos per al que ha volgut (rescatar bancs i autopistes de peatge, rebaixar impostos a rendes altes i grans empreses, eximir del pagament d'impostos als que havien defraudat durant anys -mitjançant una amnistia fiscal inconstitucional-).

Per tot això, el Govern d'Espanya ha d'assumir les seues responsabilitats, iniciant immediatament la reforma del Sistema de Finançament Autonòmic i buscant mecanismes de compensació per a ajudar a les autonomies que, com la nostra, han rebut menys recursos en el passat i acumulen més deutes.

La qualitat del nostre sistema educatiu i de la nostra assistència sanitària, la cobertura del nostre sistema d'atenció a la dependència i dels nostres serveis socials, les nostres polítiques actives d'ocupació, la nostra política industrial, el desenrotllament de les infraestructures autonòmiques, el suport al nostre sector agrari, la promoció de la nostra cultura... depenen que tinguem tants recursos com tenen altres administracions autonòmiques per a impulsar aquestes polítiques.

En aquesta línia d'actuació el passat 7 de setembre de 2017, el president de la Generalitat, Ximo Puig, va plantejar al president del Govern un decàleg de propostes per a dur a terme una reforma del sistema de finançament que garantisca la suficiència financera de les comunitats autònomes i els permeta exercir la seua missió fonamental, que és el manteniment i desenrotllament de l'Estat del Benestar.

El decàleg advoca per un gran acord polític en què s'inclouen tots els partits amb representació parlamentària i tots els territoris, per a aconseguir que hi haja singularitat entre territoris i igualtat entre ciutadans, que és el gran objectiu.

El nou acord d'estat sobre finançament ha de contemplar quatre pilars fonamentals. En primer lloc, s'ha de basar en la suficiència de recursos perquè les comunitats autònomes desenrotllen de manera adequada les seues funcions, ja que, són les que assumeixen el gasto en educació, sanitat i serveis socials i les que, en gran part, han patit més aquesta crisi fiscal.

En segon lloc, l'assignació de recursos a les comunitats autònomes ha de fer-se des de l'equitat interterritorial, atenent a criteris de necessitat transparents, basat en la població i les seues característiques.

El tercer element de l'acord passa per reforçar l'autonomia fiscal de les comunitats autònomes, de manera que els seus compromisos de gasto vagen acompanyats per la responsabilitat de demandar recursos als seus contribuents sense que es produïska *dumping* fiscal.

Finalment, un quart pilar ha de contemplar com recuperar l'equilibri pressupostari i la normalitat financera, posant fi als mecanismes extraordinaris de finançament, com és el Fons de Liquiditat Autònomic (FLA), que està sent un instrument que només aporta major endeutament sense donar solució definitiva.

Així mateix, hi ha una part de l'infrafinançament, vinculat al deute, que ha de ser assumit pel conjunt de l'Estat. Si no es comparteix aquest endeutament, es prolongarà cap al futur la discriminació patida en el passat.

Acordar un nou model de finançament abans que concloga 2017 és absolutament necessari per a garantir la viabilitat de les institucions d'autogovern valencià i per a accedir a un nivell de serveis públics equiparable a la resta dels espanyols.

Reclamem que el Govern d'Espanya assumisca la seua responsabilitat i que impulse la reforma del Sistema de Finançament Autòmic, que és responsabilitat seua perquè el Govern té la majoria de vots en el Consell de Política Fiscal i Financera. Pareix que es té interès a allargar els mecanismes de finançament tipus el Fons de Liquiditat Autònomic (FLA) perquè permeten que el Govern condicione a les comunitats autònomes i que el Govern d'Espanya, discrecionalment, decidisca sobre quants diners presta a cada comunitat i en quines condicions ho fa.

La Comunitat Valenciana ingressa 1.300 milions d'euros menys a l'any respecte a la mitjana del conjunt d'Espanya. Si el model continua en 2018, aquest dèficit creixerà a 600 milions, és a dir, cada minut que passe la Comunitat perdrà 3.000

euros. L'exigència d'un finançament just no és un tema de partits polítics, sinó un problema que afecta el conjunt de la societat valenciana, es tracta d'una reivindicació històrica, en la qual no volem ser més que ningú però tampoc menys.

Per si no fóra poca la marginació que pateix la Comunitat Valenciana a causa de l'infrafinançament, se li uneix l'històric dèficit en inversions que ha patit la nostra Comunitat. Des de l'any 2012, els valencians i valencianes hem rebut 2.300 milions d'euros menys respecte a la mitjana en els Pressupostos Generals de l'Estat. Les inversions en territori valencià s'han afonat. Les inversions consignades en els PGE per a 2017 són les més baixes en molts anys, molt inferiors a les dels últims anys de Govern socialista, i inclús a les que es preveïen en altres pressupostos del Partit Popular.

I aquesta falta d'inversions repercuteix en la productivitat, la generació d'ocupació i les possibilitats de creixement econòmic i desenrotllament social de la nostra Comunitat i també de Mislata.

Per tot això, s'acorda:

1. Instar el Govern d'Espanya a acordar un nou model de finançament autonòmic abans que finalitze l'any 2017.
2. Adherir-se al decàleg presentat pel president de la Generalitat en la seua reunió amb el president del Govern d'Espanya el passat 7 de setembre de 2017.
3. Adherir-se al manifest per un finançament just redactat per la Generalitat Valenciana.
4. Instar el Govern d'Espanya que destine en els Pressupostos Generals de l'Estat de 2018 el percentatge d'inversions equivalent al pes poblacional de la Comunitat Valenciana en el conjunt d'Espanya.
5. Instar el Govern d'Espanya que incloga en els Pressupostos Generals de l'Estat de 2018 el finançament que ens correspon i que és necessari perquè la Comunitat Valenciana i el nostre municipi puga disposar dels serveis necessaris.
6. Traslladar aquesta moció al Govern d'Espanya, Congrés dels Diputats i a la Generalitat Valenciana.»

7. MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL POPULAR RELATIVA AL COMPLIMENT DE LA SENTÈNCIA DEL TSJ DE LA COMUNITAT VALENCIANA MITJANÇANT EL QUAL QUEDA ANUL·LAT PARCIALMENT EL DECRET PEL QUAL ES REGULA EL PLURILINGÜISME EN L'ENSENYANÇA NO UNIVERSITÀRIA EN LA COMUNITAT VALENCIANA

Es dóna compte del dictamen de la Comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la Moció del Grup Municipal Popular relativa al compliment de la sentència del TSJ de la Comunitat Valenciana mitjançant el qual queda anul·lat parcialment el decret pel qual es regula el plurilingüisme en l'ensenyança no universitària a la Comunitat Valenciana.

Pren la paraula el portaveu del Grup Popular, Sr. López Bronchud, i llig la presa d'acords que proposa la moció.

Pren la paraula el Sr. González Murgui, portaveu del Grup Ciudadanos-Mislata, i diu que sobre aquesta qüestió no hi ha cap novetat per part de la justícia, i el seu grup entén que el decret de plurilingüisme del Sr. Marzà crea alumnes de primera o segona classe segons la llengua que s'utilitza en la formació. A aquest respecte, continua, la Secció Quarta de la Sala Contenciosa Administrativa rebutja un per un els arguments i manté la paralització cautelar del decret, estima que, a pesar del "que insisteix el lletrat de la Generalitat", la certificació "és diferent per als alumnes que opten pel bàsic, que sempre obtindran una certificació inferior, que els que ho facen en el Nivell Avançat, i aquesta diferència de nivells ve marcada per l'ensenyança en castellà o valencià".

Prosegueix dient que la Sala rebutja els arguments exposats per la Generalitat, que considerava improcedent la suspensió de la norma basant-se en la previsió que el decret recorregut només entra en vigor en el curs 2017-2018 per a l'educació infantil, on no s'ha previst l'obtenció de cap certificació. El Tribunal considera, no obstant això, "que aquest argument no pot acceptar-se perquè si no entra en vigor immediatament tampoc pot perjudicar la suspensió".

El que és evident, diu, és que el Sr. Marzà manté una batalla estèril que està perduda des del principi. Afig que en la interlocutòria es rebutja també la petició plantejada per la Generalitat perquè el recurs contra la suspensió cautelar del decret fora resolt pel Ple de la Sala Contenciosa Administrativa pels vint-i-tres magistrats que la integren, i no pels tres jutges de la secció quarta que veuen l'assumpte. Així mateix es desestima en una altra resolució independent el recurs interposat pel Sindicat de Treballadors i Treballadores de l'Ensenyament (STEPV), que també sol·licitava l'alçament de la suspensió cautelar del decret de plurilingüisme en l'ensenyança no universitària acordada al maig.

Per tot això, i atés que el Grup Ciudadanos-Mislata és cent per cent constitucionalista i espanyolista acaten les resolucions de la justícia que consideren un pilar fonamental de l'estat democràtic de dret, votaran a favor de la moció presentada pel Grup Popular.

Pren la paraula el portaveu del Grup Compromís per Mislata, Sr. Gil Marín, i diu que no sap a què s'ha compromés la vicepresidenta de la Generalitat amb els treballadors de Canal 9, però sí que té clar qui els va deixar en la desocupació, així com també té clar quina és la capacitat de diàleg del Sr. Rajoy.

Entrant en la moció que es debat, diu que és una mostra clara que l'única cosa que vol el Partit Popular és tornar al passat, i després de més de vint anys de fracassar en l'educació, cosa que no poden suportar, és que la solució siga fer cas als experts en l'aprenentatge de llengües, com ha fet la Conselleria d'Educació, a través principalment d'unitats d'educació multilingües de totes les universitats públiques valencianes.

Assenyala que el Consell proporciona ferramentes per a avançar, i els centres educatius coincideixen en aquesta necessitat, com demostra que més del 72% de centres han decidit avançar cap al plurilingüisme només en el primer any.

Afirma que la comunitat educativa estava esperant aquestes ferramentes i el Consell ha situat les persones i als seus drets en el centre de les polítiques valencianes, mentres que el Partit Popular vol retrocedir i restar oportunitats als xiquets i xiquetes valencians, posant dificultats a la joventut per a obrir-se camí en una realitat plena d'exigència en matèria d'idiomes. Afig que el Partit Popular instrumentalitza institucions de forma partidista, crea caos i malestar, i no sols no ha fet res en més de vint anys per a millorar el plurilingüisme sinó que ara vol tombar les decisions preses democràticament en els centres escolars, ja que cal recordar que el programa plurilingüe de cada centre s'ha adoptat de forma participativa i dialogada.

Diu al portaveu del Grup Popular que el 98% dels consells escolars han arribat a consensos amb majoria superior a 2/3, per tant la comunitat educativa no ha refusat el decret com diu la moció que defén.

Prossegueix dient que aquest és un altre exemple de la utilització de la justícia que està fent el Partit Popular per a bloquejar l'acció del Consell, perquè amb l'objectiu de paraitzar l'acció política han presentat recursos a cada norma que ha aprovat. Afig que en els dos anys de govern ja hi ha dotze sentències favorables a la Generalitat i contràries al seu partit, i és que pareix que la dreta no entén que aquest és un Govern triat democràticament i que té tot el dret a governar independentment dels objectius del Partit Popular, que és qui està incomplint la Constitució i l'Estatut reiteradament, negant als xiquets i xiquetes el dret a aprendre llengües.

Afirma que Compromís està en les institucions i fora d'elles per a posar els interessos generals per damunt dels particulars.

Assenyala que és sorprenent que el Grup Popular presente una moció per a sol·licitar la suspensió del decret, perquè respecte dels acords que en planteja, cal dir que la sentència s'està complint des del primer dia; les instruccions específiques sobre la normativa aplicable que reclamen van ser aprovades i publicades en el Diari Oficial de la Comunitat Valenciana el dia 20 de juliol i, finalment, que són les famílies i la comunitat educativa les que han triat el nivell d'aprenentatge de les llengües que volen i no s'ha imposat cap.

Diu que el Partit Popular s'atribueix la defensa de la llei i l'Estat de Dret i oculten el nacionalisme més ranci que ha utilitzat de forma partidista el Ministeri d'Interior, és responsable d'una amnistia fiscal que ha sigut declarada inconstitucional, que Espanya estiga en la llista negra dels països d'Europa que incompleixen les condicions d'acollida de refugiats, i són responsables d'haver pagat les seues campanyes amb diners negres. Per tot això, es pregunta com poden acusar el Sr. Marzà d'una actitud que no es pot permetre en un Estat de Dret, i recorda que hi ha jutges que han dit que el Partit Popular ha actuat com una organització criminal i de Compromís cap jutge ha dit això.

Pren la paraula el Sr. López Bronchud, portaveu del Grup Popular i, dirigint-se al Sr. Gil i Marín, diu que el seu partit no ha decidit res, sinó que ho ha fet el Tribunal Superior de Justícia, i si creu que les decisions que adopta no són les que corresponen poden presentar-hi un recurs, però tenen un problema perquè el TSJ va dictar una altra interlocutòria tirant per terra el que Compromís ha reconegut, i quan la justícia no diu el que volen sentir, la justícia no els val.

Diu que centrarà la seua intervenció en l'educació, perquè és d'aquesta de què ha vingut a parlar. En aquest sentit, assenyala que li pareix curiós que afirme que les famílies a la Comunitat Valenciana estan encantades, i hauria d'eixir al carrer i preguntar. D'altra banda, afeg, quan es diu que el 98% dels centres han triat l'ensenyament en valencià s'hauria d'afegir que açò s'ha fet a causa d'un xantatge lingüístic impost amb la voluntat de generar en vint anys el que ara s'està patint a Catalunya, i que el que es pretén realment és adoctrinar els xicotets des de xicotets.

Prossegueix dient que quan el Sr. Gil i Marín diu que els membres del Partit Popular són rancis i conservadors li pareix una ironia per la seua banda, perquè creu que el coneix prou.

Quant a l'orde de les mocions, diu que curiosament el Partit Socialista va presentar les mocions que anirien en seté i huité lloc i que es van a debatre la primera i la quarta, mentres que el Partit Popular va presentar la primera sobre l'IBI, que es debatrà en últim lloc, esperant que arriben les dotze de la nit, i la que es debat ara, que es va presentar posteriorment a aquesta.

Continua dient que l'educació també està afectant molts veïns d'aquesta ciutat i a ell se li han acostat molts pares a preguntar-li en quina situació es quedava l'estudi del valencià, perquè són persones que no han nascut en aquesta terra i no dominen la llengua, i també hi ha molta gent que li han preguntat què passaria amb els col·legis concertats, i no cal recordar què va votar el Grup Socialista quan van portar una moció en defensa dels dos existents en la localitat.

Afirma que la política educativa del Sr. Marzà està afectant directament més d'un milió de persones de 266 municipis de la província de València, sense comptar amb Castelló o Alacant, encara que si es passegen pel sud d'aquesta última província, per exemple per Orihuela, podran veure quina és la realitat lingüística de la zona i

entendran per què el decret de Marzà és perillós, atès que el quaranta per cent de les famílies i responsables de centres educatius ho ha dit. Afig que hi ha trenta mil professors que s'han passat tot l'estiu patint els vaivens de l'actual Consell, i mil cinc-cents centres públics i privats que viuen en la incertesa després de les ingerències educatives del conseller Marzà; hi ha 150.000 alumnes en educació primària i secundària obligatòria a la província, 41.600 en la ciutat de València, que estan afectats per aquesta política de retallades d'aules concertades, i un de cada cinc pares no ha pogut triar el centre que volia per als seus fills. És a dir, amb el Partit Socialista i amb Compromís el 85% dels pares poden matricular els seus fills en el centre desitjat, mentre que amb el Partit Popular ho feia el cent per cent.

Assenyala que el decret educatiu ha sigut improvisat i impost, i açò, juntament amb retallades en les aules concertades i l'eliminació del districte únic, és el seu pla d'educació per a la Comunitat Valenciana, i la gent no s'assabenta del que està passant fins que ha d'anar al centre a matricular els seus fills, llavors comencen els problemes i molts pares i mares se n'adonen dels problemes que tenen per a educar els seus fills. Afig que el Partit Socialista començarà a criticar aquesta política educativa quan s'acosten les eleccions autonòmiques, perquè ara és encara prompte, però cal reconèixer el sense sentit de la política del Sr. Marzà i de com alguns, a canvi de la butaca, han aguantat absolutament totes les imposicions dels nacionalistes; totes les línies excepte la de tres anys, han sigut utilitzades per a servir-se d'escut en contra de la decisió del TSJ a la Comunitat Valenciana, i és de sentit comú que la Generalitat Valenciana derogue la llei 3/2017, per la que van haver d'adoptar mesures urgents per a l'aplicació durant aquest curs dels projectes lingüístics del centre, aplicant la normativa anterior al mateix en tant que s'aconseguia un consens bàsic respecte al model lingüístic valencià.

Explica que el que ha demanat el Partit Popular és que es cree una comissió de treball, que totes les forces polítiques vagen a una i que es defenga un model educatiu per a la Comunitat Valenciana que realment represente a tots i no genere problemes a ningú.

Prossegueix dient que el Sr. Marzà es continua rient del TSJ i ho utilitza com un estratagema per a eludir les decisions dels tribunals, a través de decrets que són desobediències directes, i és un decret de fals plurilingüisme perquè permet que en infantil no es done ni una sola hora d'anglès, quan amb el decret de 2012 el temps mínim era d'una hora. Afig que tot el procés d'admissió que els pares i les mares han patit durant aquest estiu està viciat des de l'inici, perquè les famílies han triat el centre educatiu en relació a un xantatge imposat pel Govern, i és que només tindrien millor nivell d'anglès els que optaren pel Nivell Avançat de valencià.

Afirma que es tracta d'imposar un model d'educació únic, sectari, que busca adoctrinar els joves en la imposició del nacionalisme i que segueix el mateix full de ruta que l'independentisme català des de fa trenta anys, les conseqüències del qual ara més que mai s'estan vivint. Afig que el portaveu de Compromís ha negat la labor que està fent el Sr. Rajoy, però per a ell, afortunadament, està governant el Partit

Popular. Afig que aprofita el moment per a mostrar el seu suport tant al Partit Socialista com a Ciutadans, perquè han entés quina és la realitat de l'Estat i on cal estar situats.

Prossegueix dient al Sr. Gil i Marín que ha parlat de pressupostos, però que el seu grup té parlamentaris a Madrid que podrien assentar-se a negociar, i els vots que es necessitaven per a traure els pressupostos es podrien haver aconseguit de Compromís i s'hauria obtingut per a aquesta terra el que han aconseguit els bascos o els canaris per a les seues, però han preferit la pancarta i la foto.

Assenyala que en dos anys no hi ha cap obra nova en col·legis, i mentrestant, parlen del Partit Popular com el partit dels barracons, però no diuen que també van fer 626 centres educatius, i pregunta quants barracons ha eliminat el Sr. Marzà i si tenen voluntat d'acabar amb ells perquè els mislaters ho sàpien, del total d'inversions que es destinen en educació, el passat any es va deixar sense comprometre el 75% dels diners destinat a aquestes inversions, ja que el Govern del Sr. Marzà només va gastar 34 dels 140 milions disponibles, i aquesta és la realitat educativa de Compromís, recolzada pel PSPV, per a la Comunitat Valenciana.

Per tot això, diu, cal aquesta moció, ja que quan el TSJ està dient als que governeu que el que fa no està bé i han de corregir-ho és lògic que es faça, perquè quan no es respecta el que diuen els jutges les coses acaben com ja se sap, i allí el Partit Popular no estarà al seu costat.

Pren la paraula, per part del PSOE, la Sra. Julián Ruiz, i diu que és la quarta vegada que es parla de plurilingüisme en Ple en a penes deu mesos, i ha de recordar que el sistema escolar i la societat es defineixen per ser multilingües, atés que es contempla una llengua que és autòctona, que és el valencià, una llengua cooficial que és el castellà, i una llengua estrangera, que és l'anglès i, en alguns casos, alguna més.

Explica que la supervivència de les llengües en general, especialment les que es troben en una situació de llengua minoritzada, com és el valencià, no es garanteix únicament elaborant normativa respecte d'això, i tampoc es garanteix l'aprenentatge real d'una llengua estrangera fent normativa, sinó que aquesta normativa cal articular-la perquè l'aprenentatge d'aquestes llengües siga de qualitat.

Considera que tots han manifestat el seu parer respecte d'això, i per això la visió pròpia d'aquest decret i del programa plurilingüe ja ha sigut debatuda altres vegades, per això, se centrarà més a enumerar els avanços o el que s'ha aconseguit gràcies a posar de manifest el conflicte lingüístic. En aquest sentit, diu que al llarg dels últims dotze mesos s'han portat a terme una bateria d'accions formatives per al professorat, s'han creat més places en l'escola oficial d'idiomes per a garantir que el professorat accedisca a una formació lingüística òptima i gratuïta, inclús s'han oferit cursos de formació en línia per als que treballen fora, s'ha ampliat el nombre de cursos del servei de formació del professorat per a oferir una línia bàsica en matèria

lingüística i pedagògica, s'han portat a terme cursos d'immersió en països angloparlants i ha augmentat el personal realment competent en llengües estrangeres. També, contínua, s'han augmentat les beques Erasmus per al professorat en un cent per cent, s'ha doblat la quantitat en l'últim any, a més, s'ha donat una volta de tres-cents seixanta graus a l'autonomia dels centres i, per primera vegada en la història, se'ls ha dotat de la capacitat de decidir el model lingüístic que més satisfieia les necessitats de l'alumnat, la qual cosa és molt positiu i valorat per les famílies, encara que hi haja sectors que no estiguen d'acord.

Finalment, i més important, diu, s'han aconseguit igualar les titulacions al sistema tenint el marc europeu com a referència.

Assenyala que es podrà debatre aquesta o una altra moció semblant tantes vegades com es porten al Ple, però el Partit Socialista continuarà respectant aquesta màxima: la llengua no és una arma per a buscar enfrontaments sinó una ferramenta per a unir i per a aprendre, i continuaran lluitant amb aquest objectiu.

En la seua segona intervenció, el Sr. Gil i Marín diu al portaveu del Grup Popular que ha parlat del que podria fer o no Compromís respecte als pressupostos generals de l'Estat, i assenyala que el que mai farà el seu grup és acceptar el xantatge de ningú, perquè volen un finançament just i no el xantatge de cap Govern.

Prosegueix dient que el Govern del Botànic ha apostat per un model plurilingüe mentre que el Grup Popular pretén un model monolingüe, i açò és el que està darrere de totes les seues denúncies. Afig que considera irresponsable judicialitzar la política, en aquest cas en matèria d'educació.

Explica que la suspensió del decret és només cautelar fins que es resolga el recurs al Suprem. Afig que des de la Conselleria es continua defenent el decret de plurilingüisme, perquè, entre altres coses, està avalat per l'advocacia de la Generalitat i el Consell Jurídic Consultiu, a més de comptar amb una sòlida base pedagògica donada per les universitats valencianes, d'on ha eixit, i no de cap despatx.

Prosegueix dient que inclús la Fiscalia General de l'Estat ha afirmat que no comporta cap tipus de discriminació. D'altra banda, vol recordar que el Ministeri d'Educació, Cultura i Esports, coneixedor del Decret no ho ha recorregut.

D'altra banda, diu que no comparteixen en absolut el contingut de la interlocutòria de TSJ de la Comunitat Valenciana, que manté mesures cautelars de difícil justificació en un text jurídic, per exemple, no se sap quin sentit té prendre mesures cautelars sobre una norma que tindrà efectes d'ací a sis anys. Mentrestant, diu, hi ha xiquets i xiquetes que no estan escolaritzats o no ho estan en centres on es complementa en anglés, francès, valencià o castellà.

Diu al portaveu del Grup Popular que ell també pot aportar algunes xifres, com l'augment de 1443 professors més, així com la reducció de la ràtio per classe dins de la Comunitat; tampoc ha mencionat res sobre la Xarxa Llibres, que suposa un estalvi per a les famílies i que és un pla que està vigent en tots els centres públics i en un 77% dels concertats.

Quant a les beques de menjador, diu que compten en aquest moment amb més de vint mil beneficiaris; s'han obert 16 centres educatius i hi ha 18 en construcció. Afig que el sistema ha reintegrat llocs de treball perduts durant la crisi que el Partit Popular va portar a la desocupació durant el seu Govern. A més, diu, 14.600 interins han cobrat els mesos de juliol i agost.

Diu al Sr. López Bronchud que ha parlat de tot però se li ha oblidat parlar de CIEGSA, i potser té quelcom que opinar del forat de mil milions d'euros que han fet en aquesta empresa pública.

Pren la paraula el Sr. López Bronchud i diu li fascina la capacitat del Sr. Gil i Marín per a prendre un titular i convertir-ho en veritat i en llei.

Prossegueix dient que en aquest tema hi ha una decisió judicial del TSJ que els obliga a acabar amb el decret, i no pensava que les decisions judicials es debatien, sinó que s'acataven.

Assenyala que si van a un centre concertat poden preguntar als professors amb quina tranquil·litat estan anant a treballar, o a un pare andalús o una mare manxega si és còmode haver d'obligar a l'estudi del cent per cent en llengua valenciana, quan no poden ajudar els seus fills a casa perquè és una llengua que desconeixen.

Continua dient que li pareix ridícul que algú qüestione la seua passió per la llengua valenciana, però els que trauen la bandera de la llengua diuen que és una ferramenta i no la usen en el dia a dia, encara que aquest no siga el cas de la Sra. Julián Ruiz, que és valenciana parlant.

Afirma que el que es té amb el Sr. Marzà és imposició i sectarisme. Afig que el que ha fet hui el portaveu de Compromís és parlar del passat i mesclar el que siga i ell, diu, vol parlar del present, de què hi havia un compromís d'acabar amb els barracons del Mestre Serrano, que hi hauria un nou col·legi, que el curs començaria amb nous finestrals en el col·legi Jaume I, o que es tindria una escola oficial d'idiomes, mentre que hi ha un aulari per al que es vol més idiomes i més nivells i la Conselleria ni respon, i s'ha retallat professorat en educació especial, sobre el que pregunta si s'ha recuperat.

Manifesta que quan hi ha responsabilitat de fer les coses es llaven les mans, i l'actual Govern de la Comunitat Valenciana estarà fent algunes coses bé en matèria d'educació però els queda molt a fer, i el que li preocupa és saber quin és el seu full de ruta.

Pren la paraula la Sra. Julián Ruiz i diu que no es llava les mans mai, ni amb la seua família ni amb el càrrec que exerceix en aquest Ajuntament, perquè quan adquireix un compromís el compleix o crema tots els cartutxos per a arribar a això, com ha sigut aconseguir el menjador de l'Ausiàs March, havent passat deu anys sense que el Partit Popular aconseguira res.

Tornant a la moció diu que el Partit Socialista votarà en contra, i no entrarà en si el Tribunal Superior de Justícia ha dit una cosa, ni en si està o no d'acord perquè li pareix que no toca.

Explica que votaran en contra d'aquesta moció perquè els pareix un despropòsit absolut. És una moció, diu, que es va presentar el dia 4 de setembre, dels quatre acords que proposa tres estan complits, amb la qual cosa no té cap sentit. Afig que li preocupa que, o bé no lliguen la premsa i no estiguen assabentats de l'actualitat educativa del moment o bé decideixen posicionar-se a favor d'un pacte d'Estat per l'educació en el Senat, però estan utilitzant la llengua com a fatxada per a enfrontar als distints partits.

Prossegueix dient que esta moció es vota en contra perquè en el primer punt d'acords *“Instar el Consell que complisca immediatament la sentència del TSJ de la Comunitat Valenciana (feta pública el 27 de juliol) que ha declarat la nul·litat parcial del Decret 9/2017, de la Generalitat Valenciana que estableix el model lingüístic educatiu valencià, en l'ensenyança no universitària, en entendre que vulnera el dret fonamental a la igualtat i el dret a l'educació reconeguts en els articles 14 i 27 de la Constitució, en discriminar els alumnes que opten per una ensenyança en castellà”*, s'està complint en aquests moments i s'està aplicant el decret de 2012, que és del Partit Popular.

En el punt dos: s'insta al Consell que *“elabore unes instruccions específiques sobre la normativa aplicable en l'actualitat en matèria de plurilingüisme, per escrit, per a tots i cada un dels membres de la Comunitat Educativa i que siguen publicades en el DOCV”*, quan aquestes instruccions tenen data d'1 de setembre, per la qual cosa, si s'han assabentat, haurien d'haver retirat la moció perquè el que buscaven ja ho han aconseguit.

Sobre el punt tres: *“Possibilitar a les famílies que han presentat la seua sol·licitud d'admissió basant-se en els nivells del Decret 9/2017 la possibilitat de modificar la dita sol·licitud, si així ho desitja”*, diu que no té cap sentit perquè tot continua igual que amb el decret de 2012, que és del PP. D'altra banda, diu, açò té encara menys sentit a Mislata, perquè ha dit que a Mislata hi ha famílies que han triat un centre o un altre atenint-se al programa plurilingüe que tindrien, quan és impossible perquè tots els centres públics han decidit exercir el mateix programa plurilingüe.

Pregunta al Grup Popular quin és l'objectiu de no haver retirat aquesta moció, i ella respon que l'únic objectiu és fer soroll, atés que ja s'està executant tot el que

demana, per la qual cosa el Grup PSOE votarà en contra d'ella, tant per sentit comú com per responsabilitat.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament per sis vots a favor (Grup Popular i Grup Ciudadanos-Mislata) i catorze vots en contra (Grup PSOE i Grup Compromís per Mislata) va acordar rebutjar la moció següent:

«El passat 27 de gener, el Consell va aprovar el decret pel qual s'estableix el model lingüístic educatiu valencià. Aquesta norma, publicada en el DOCV núm. 7973/06.02.2017 ha tingut un gran rebuig per part de la comunitat educativa i han sigut 9 els recursos que s'han interposat contra ella per part de la societat civil i membres de la comunitat educativa.

El Decret ha sigut anul·lat parcialment, mitjançant sentència feta pública el 27 de juliol de 2017, pel TSJ de la Comunitat Valenciana, en entendre que vulnera el dret fonamental a la igualtat i el dret a l'educació.

El conseller d'educació, Vicent Marzà, ha afirmat en diversos mitjans de comunicació que pensa continuar aplicant el plurilingüisme, el seu model de plurilingüisme i, de fet, no ha donat cap instrucció als centres, ni a les famílies per a donar resposta al compliment de la sentència. Aquesta desobediència manifesta als tribunals no té precedents en la Comunitat Valenciana i és una actitud que no es pot consentir en un Estat de Dret.

Per tot l'anteriorment exposat, el Grup Popular presenta al Ple l'adopció dels següents:

ACORDS

1. Instar al Consell que complisca immediatament la sentència del TSJ de la Comunitat Valenciana (feta pública el 27 de juliol) que ha declarat la nul·litat parcial del Decret 9/2017, de la Generalitat Valenciana que estableix el model lingüístic educatiu valencià, en l'ensenyança no universitària, en entendre que vulnera el dret fonamental a la igualtat i el dret a l'educació reconeguts en els articles 14 i 27 de la Constitució, en discriminar els alumnes que opten per una ensenyança en castellà.
2. Instar al Consell que elabore unes instruccions específiques sobre la normativa aplicable en l'actualitat en matèria de plurilingüisme, per escrit, per a tots i cada un dels membres de la Comunitat Educativa i que siguen publicades en el DOCV.
3. Possibilitar les famílies que han presentat la seua sol·licitud d'admissió basant-se en els nivells del Decret 9/2017 la possibilitat de modificar la sol·licitud, si així ho desitgen.
4. Donar coneixement de l'aprovació d'aquesta moció als mitjans de

comunicació municipals, provincials i autonòmics, així com als mitjans de comunicació del mateix Ajuntament de Mislata i igualment a les associacions veïnals, direccions i consells escolars del municipi amb còpia d'aquesta mateixa moció.»

8. MOCIÓ DEL GRUP COMPROMÍS PER MISLATA PERQUÈ ELS MEMBRES DE L'OPOSICIÓ EN L'AJUNTAMENT DE MISLATA ESTIGUEN PRESENTS EN LA JUNTA LOCAL DE SEGURETAT

Es dóna compte del dictamen de la comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la Moció del Grup Compromís per Mislata perquè els membres de l'oposició en l'Ajuntament de Mislata estiguen presents en la Junta Local de Seguretat.

Pren la paraula el portaveu del Grup Compromís per Mislata i llig els acords que proposa la moció.

Pren la paraula el portaveu del Grup Ciudadanos-Mislata i diu que el seu grup entén que és molt positiu que puguen expressar el seu parer en la dita Junta i manifesten la seua voluntat de treball en la mateixa, per la qual cosa votaran a favor de la moció.

A continuació, el portaveu del Grup Compromís, Sr. Gil Marín, explica que han presentat aquesta moció perquè tenen la voluntat de col·laborar amb l'objectiu de fer de Mislata una ciutat millor i més segura.

Prossegueix dient que pensen que la seguretat no és una qüestió exclusiva de qui governa, sinó de tots els partits democràtics que estan en les institucions públiques. Afig que el seu grup podria aportar noves idees a les distintes juntes municipals.

Afirma que donar la veu a l'oposició en la Junta Local de Seguretat seria posar-se a la capdavantera de la resta de municipis, on normalment és que l'oposició s'assabente de les coses per la premsa. Afig que en un fet tan important com la seguretat dels ciutadans no es pot deixar al marge de l'oposició, que no ha d'assabentar-se de quelcom com el desplegament d'un protocol de seguretat per a les festes locals per la premsa.

Segons el reglament, prossegueix, en la Junta Local de Seguretat pot haver-hi tres representants designats per l'alcalde, per la qual cosa si un fóra de l'oposició seguiran dos terços per a l'equip de Govern. Afig que també hi ha la possibilitat de fer una invitació prèvia de la presidència, per la qual cosa està en les seues mans obrir les institucions per a treballar per la seguretat dels veïns i veïnes de Mislata.

Continua dient que l'equip de Govern ha afirmat moltes vegades que les accions importants haurien d'estar protegides pels vint-i-un regidors, i el vot favorable a aquesta moció suposarà aportar les idees dels vint-i-un membres a aquesta Junta de Seguretat, per a fer una ciutat més segura i més amable, a més que es guanyaria en participació i col·laboració, per això demana el suport de tots els grups.

El portaveu del Grup Popular, Sr. López Bronchud, no intervé en aquest primer torn.

Pren la paraula la portaveu del Grup PSOE, Sra. Martínez Mora, i diu que no poden protegir aquesta moció perquè hi ha aspectes en què no estan d'acord i perquè exigeix una representació política inexistent en qualsevol comissió tècnica especialitzada.

Explica que és com si volgueren estar presents en una comissió de coordinació del departament d'Urbanisme, argumentant que hi ha una representació política de l'equip de Govern.

Afirma que els integrants de les juntes locals de seguretat són: l'alcalde, que la presideix; el regidor delegat de Seguretat Ciutadana, en aquest cas, ella; el regidor delegat de Personal; i els comandaments dels distints cossos i forces de seguretat de l'Estat (policia nacional, policia local, unitat adscrita i altres càrrecs designats per la Delegació de Govern).

Consideren que en aquesta moció erren en argumentar que hi ha una representació política de l'equip de Govern, ja que no és així, sinó una representació funcional de les àrees de Govern, en funció de les tasques que exerceix cada regidor. Per exemple, diu "si el Sr. Catalá Martínez o ella mateixa es trobaren indisposats i no pogueren acudir a una Junta de Seguretat, els seus llocs no es cobririen, sinó que quedarien vacants".

Finalitza la seua intervenció anunciant que en la següent continuarà argumentant què signifiquen les Juntes locals de Seguretat.

El Sr. González Murgui no intervé en el segon torn.

En la seua segona intervenció, el Sr. Gil i Marín dóna lectura d'alguns dels articles del Reial decret 1087/2010, de 3 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament que regula les juntes locals de seguretat: *"Les Juntes locals de Seguretat estaran integrades pels membres següents:*

a) El president. La Presidència correspondrà a l'alcalde, llevat que concorreguera a les seues sessions el Delegat del Govern a la Comunitat Autònoma o el subdelegat del Govern a la província, i en este cas, la presidència serà compartida amb aquell.

b) Vocals de l'Administració General de l'Estat:

El Cap o Caps de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat que exercisquen les seues funcions en l'àmbit territorial del Municipi.

Un representant de la Delegació del Govern en les comunitats autònomes uniprovincials, o de la Subdelegació del Govern en la resta.

c) Vocals de l'Administració Autonòmica: Un representant a designar per la Conselleria competent.

d) Vocals de l'Administració Local: Tres representants a designar per l'Alcalde.

D'altra banda, l'apartat b d'aquest article 5 estableix que b) Prèvia invitació de la Presidència, quant a l'especialitat dels assumptes a tractar en les sessions del mateix òrgan:

Altres autoritats, funcionaris o qualssevol altra persona, que per les seues funcions, coneixements o capacitat tècnica s'estime necessari”.

Per això, diu, perfectament podrien formar part d'aquesta Junta de Seguretat. Afig que no exigeixen estar presents tots, sinó que confia amb els seus companys d'altres grups municipals a l'hora de posar en marxa qüestions relacionades amb la seguretat dels ciutadans, i no entén el rebuig d'aquesta proposta. Afig que han adoptat actuacions que han posat en risc la seguretat dels ciutadans, com fer-se una fotografia establint les mesures de seguretat que s'adoptarien amb motiu de les festes populars en el municipi, la qual cosa no és més que posar al mateix municipi en la diana dels radicals, perquè els recorda que, a banda de poder atemptar amb vehicles, hi ha moltes maneres de poder atemptar contra la seguretat dels ciutadans, i pareix que això ho van obviar i van preferir fer-se la foto, en què la Sra. Martínez Mora apareix molt somrient. Afig que per a ell no seria un motiu d'alegria haver d'establir un protocol de seguretat, i el que mai haurien d'haver fet és dir en els mitjans de premsa que Mislata és un lloc al qual ve molta gent i on es pot atemptar amb facilitat.

El Sr. alcalde pren la paraula per a dir que van ser felicitats per la Delegació del Govern Espanyol per les mesures adoptades i per la nota de premsa, en la redacció de la qual van participar. Afig que el cap de la Policia Local i el cap de la Policia Nacional participen en la redacció de les notes de premsa per a comunicar la transparència i informar els ciutadans que Mislata és la ciutat més segura d'Espanya.

Pren la paraula el portaveu del Grup Popular i agraeix als membres de la Policia Nacional i Local el treball realitzat durant aquestes festes.

Prossegueix dient que el que planteja la moció del Grup de Compromís és lògic, potser no ho siga a nivell institucional o estructural, però sí quant a la informació.

Assenyala que ell ha sigut lleial en els set anys en què governa el PSOE cada vegada que se li ha demanat que no parlara d'una qüestió, i hi ha algunes que són de primer orde, per la qual cosa li haguera agradat assabentar-se per l'Ajuntament de la presa de decisions, però el problema és que es prenguen decisions de les quals l'oposició s'assabenta per la premsa. Afig que si la comunicació d'allò que succeeix en l'Ajuntament fluïra de manera habitual, tindrien més oportunitats per a ajudar el Govern i menys necessitat d'anar a denunciar el que ocorre en els Mitjans de comunicació o en les xarxes socials.

Pregunta què es pot pensar d'un Govern a qui s'ha hagut de presentar mocions, en aquesta legislatura, per a obligar-li a debatre, perquè no robe idees de les associacions, perquè els permeta eixir en la revista del poble que es paga entre tots, perquè porte pràctiques de bon Govern, perquè les actes de les comissions siguen publicades, per a afavorir l'expressió pública i que l'opinió de l'oposició també tinga cabuda en la web de l'ajuntament, i què cal esperar d'un Govern que no s'ha compromés amb això, o que si s'ha compromés no ho ha complit.

Afirma que hi ha un problema molt gran en aquest municipi quant a la transparència, la comunicació i el respecte a les institucions, i creu que cal tindre tres idees molt clares: que el poder no és vitalici, que el respecte a les institucions es demostra amb el respecte a les persones que les representen i, sobretot, que la democràcia no es demana, i ací el que s'està vivint de forma sistemàtica és l'oposició demanant que se'ls informe, que se'ls deixe parlar i demanar espais públics.

Assenyala que en un bon Govern la transparència no pot ser caritat, i la informació no pot ser una arma. El diàleg ha de fluir entre tots, que és el que proposa el Partit Popular, però al Govern se li ha oblidat perquè viuen immersos majoritàriament i absoluta en les campanyes de promoció que de manera continuada estan pagant tots els ciutadans.

Continua dient que Mislata és una gran ciutat de més de quaranta mil habitants, i esperen que el Govern estiga a l'altura de les circumstàncies, i això no és deixar fora dels òrgans de control l'oposició, no és no convocar als actes de l'Ajuntament, o apartar-los com si estigueren empestats per la labor del dia a dia. Afig que la política és un poc més, i és responsabilitat de tots aconseguir convèncer la immensa majoria dels mislaters que estan ací per a defendre els seus interessos.

En la seua segona intervenció, la Sra. Martínez Mora pregunta al Sr. Gil i Marín si creu que pot anar amb aquesta actitud a una comissió tècnica de seguretat. Afig que sent que no li agrada que aparega en les fotos o que no li agrada el seu somriure.

Diu que en el tema de la seguretat, i al respecte de la Policia Local de Mislata, tots, Govern i oposició, saben el que ha costat arribar a tindre'l.

Prossegueix dient que va informar en la Comissió d'Urbanisme del que s'havia proposat i del que s'havia fet, i va recalcar que havia sigut una proposta del cap de la policia local, a instàncies també de la Delegació del Govern i de la policia nacional, que van aconsellar totes aquestes mesures, tant externes com internes, així com que es feren públiques, perquè en qüestions de seguretat cal publicitar-les sempre, i no va ser una decisió política.

Continua dient que, com ha dit en la seua primera intervenció, en la junta local no hi ha representació política sinó funcional. Posa com a exemple que quan es reuneix la Junta Local Tècnica de seguretat nacional no hi ha representació de l'oposició, una altra cosa seria que es constituïra una comissió de seguiment del pacte antiterrorista, que estaria constituïda per representants polítics dels partits representats en el Parlament.

Explica que la Junta Local de Seguretat és un àmbit de treball especialitzat i executiu, no deliberatiu. Que en aquest espai, els diversos representants de Govern que hi assisteixen: regidor de Seguretat Ciutadana, alcalde i regidor de personal, ho fan en funció de la seua competència, per la qual cosa seria ineficaç variar aquesta metodologia, perquè del que es tracta és de que siguen efectives.

Com a regidora de seguretat ciutadana es compromet que, en la següent Junta de Portaveus que hi haja després d'una Junta Local de Seguretat, informarà de tot allò perquè puguen ser coneixedors d'allò que s'hi ha tractat.

Continua dient al Sr. López Bronchud que no pot donar classes de transparència, perquè el Govern d'aquest municipi té moltes obligacions quant a transparència que s'estan complint, i li consta que els treballadors de la casa estan posant molt interès, mentres que l'oposició només té una obligació i el Grup Popular l'ha incomplert, perquè la Llei diu que els currículums dels regidors han d'estar penjats i els del seu grup no ho estan.

Finalitza dient que no poden votar a favor d'aquesta moció perquè seria contraproductiu.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament, per set vots a favor (Grup Popular, Grup Compromís per Mislata i Grup Ciudadanos-Mislata) i tretze vots en contra (Grup PSOE), va acordar rebutjar la moció següent:

«La Junta Local de Seguretat de Mislata es reuneix almenys cada 6 mesos a Mislata, i en la composició dels vocals de l'Administració Local només hi ha membres de l'equip de Govern, cap dels seus membres són de l'oposició. Però cal parar atenció en el fet que la seguretat ciutadana és un tema que ens involucra a tots, i com a representants dels mislaters i mislateres hem d'estar presents.

En aquestes reunions es tracten assumptes de gran importància per a la nostra ciutat, com és per exemple la seguretat del nostre veïnat. Amb la inclusió dels

membres de l'oposició aquests podrien aportar les seues idees a la Junta Local de Seguretat i garantir una Mislata més segura.

A més, es guanyaria en transparència, ja que, els grups polítics amb representació en l'Ajuntament tindrien la informació de primera mà i no s'assabentarien per la premsa de coses tan importants com el reforçament de la plaça Major en les últimes festes populars de Mislata.

Pels motius abans exposats, el Grup Municipal de Compromís per Mislata proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció de l'ACORD següent:

Primer. Que els membres de l'oposició de l'Ajuntament de Mislata estiguen presents en la Junta Local de Seguretat.

Segon. Notificar aquest acord al teixit associatiu de Mislata i als mitjans de comunicació.»

9. MOCIÓ DEL GRUP PSOE SOBRE EL NOU MODEL SALARIAL I UN NOU PACTE DE RENDES PER A ESPANYA

Es dóna compte del dictamen de la Comissió informativa i de control d'Interior i Benestar Social, favorable a l'aprovació de la Moció del Grup PSOE sobre el nou model salarial i un nou pacte de rendes per a Espanya, així com de les esmenes presentades pel Grup Compromís per Mislata (R.E. 20.466, 20.467, 20.468, 20.469 i 20.470).

Pren la paraula el Sr. Catalá Martínez, per part del Grup PSOE, i llig els acords que proposa la moció.

Pren la paraula el portaveu del Grup Ciudadanos-Mislata, Sr. González Murgui, i diu que des de l'òptica del seu grup cal afirmar que Espanya, des de fa més d'una dècada i amb el pretext de la crisi econòmica, s'ha convertit en el paradís dels treballadors pobres: dones, joves, majors de 45 anys i autònoms, sobretot, pateixen especialment la precarietat laboral, que anul·la les tradicionals funcions del treball que són seguretat, benestar, dignitat, salut i ciutadania.

Prosegueix dient que la crisi ha servit d'estratègia per a governs passats, i especialment per al del senyor Rajoy, per a emparar una nova reconversió del món laboral, en aquest cas dissenyada davall el dogma de l'ocupació de mala qualitat i de la precarietat normalitzada. Afig que la cara més extrema d'aquests modes d'operar és la dels treballadors pobres, que es tracta d'una població ocupada que viu per davall del llindar estandarditzat de pobresa. Famílies que, a pesar de comptar amb llocs de treball, pateixen una situació econòmica extrema. Afig que Espanya es troba al capdavant en aquesta qüestió, amb el 13,1% de treballadors pobres, únicament per darrere de Grècia i Romania i allunyats de la mitjana de la Unió Europea. Açò, diu, no té cap justificació quan des del Govern anuncien l'eixida de la crisi.

Assenyala que més enllà dels números hi ha quatre grups afectats principalment pel treball en pobresa: en primer lloc, els joves, com a termòmetre perpetu de la incipient precarietat. Els analistes europeus contempen perplexos l'alta edat d'emancipació dels joves espanyols, mentre ningú pregunta per les implicacions de diversa índole que es generaran en un futur immediat. Davant de l'escassa quantitat i qualitat d'ofertes de treball, diu, continuar vivint a casa dels pares es converteix en l'única eixida per a tractar d'evitar processos d'exclusió. En segon cas, diu, està el que es denomina "edatisme", que són persones majors de quaranta-cinc anys que han perdut el seu treball arran de la crisi i descobreixen les dificultats per a reenganxar-se al món laboral. La recuperació de l'ocupació no passa pel retorn a l'estatus perdut. Després de la reforma laboral de l'any 2012, les noves oportunitats laborals es dibuixen en el món de la precarietat. En aquest cas, el sociòleg Robert Castel es referix a aquest reenganxament com la desestabilització dels estables.

Afirma que el terrible del procés és que suposa una condemna vitalícia, ja que minva la possibilitat de noves oportunitats laborals per damunt dels quaranta-cinc anys i, especialment, per damunt dels cinquanta-cinc.

Assenyala que l'eixida després de l'esgotament de les insuficients prestacions per desocupació passa per l'accés a pensions no contributives, la qual cosa penalitza substancialment la quantia de la jubilació, condicionant la resta de la trajectòria vital de la vellesa. A Espanya, diu, cal recordar que més del cinquanta per cent dels aturats supera els quaranta anys, fenomen que dona lloc a una situació dramàtica no sols en l'econòmic, també en el psicològic, atès que es parla d'edats amb importants càrregues familiars que no es poden satisfer.

Prossegueix dient que la crisi actual té les seues pròpies regles, la individualitat que s'ha apoderat de la forma de vida i, amb uns sindicats arraconats, el treballador actual s'ha convençut que la incapacitat de trobar un treball digne queda sota la seua responsabilitat.

D'altra banda, diu, està el cas de les dones, que tampoc s'alliberen de treballar en pobresa. Treballadores o no, pateixen complexos processos de feminització de la pobresa. Si ens centrem en el pla laboral, se sap que les dones són protagonistes de les jornades laborals més insòlites, pel fet de combinar el treball fora de casa i les tasques domèstiques i de cura. El cas de la jornada parcial a Espanya és un bon exemple d'açò perquè el nombre de dones triplica al d'homes, a més que els homes que realitzen aquestes jornades de forma voluntària ho fan per a millorar la seua formació, mentre que les dones ho fan per motius relacionats amb l'atenció de la família, per la qual cosa emergeix, una vegada més, la mostra que la pobresa en el treball està vinculada de manera íntima als processos familiars patriarcals i que a Espanya la nul·la política familiar destinada a oferir suport porta a situacions tan absurdes com que tindre fills es pugua convertir en un factor de pobresa per a la família.

Finalment, assenyala, està el cas dels anomenats emprenedors perquè ja no se sap com anomenar a aquests autònoms en la col·lecció del neollenguatge que s'ha dibuixat per a impulsar de manera fraudulenta el mercat de treball. La figura de l'emprenedor s'ha presentat com la de l'heroi del nou mil·lenni, amb el suport en els seus primers passos de l'Estat, que entén el mercat de treball com un joc de dòmino en què, impulsant la primera peça, s'aconseguirà activar la resta a continuació, però la realitat mostra que l'autoocupació és un últim recurs que no aconsegueix reenganxar al món laboral, així, els treballadors autònoms solen acabar sense res i amb deutes, i són reconeguts per l'OIT com a grups vulnerables, ja que tendeixen a no tindre protecció social i xarxes de seguretat per a protegir-se enfront del descens de la demanda econòmica, i a ser sovint incapaços de generar prou estalvi per a mantindre's a si mateixos i a les seues famílies en èpoques de crisi.

Assenyala que, en últim terme, l'amplitud dels grups vulnerables descrits amb el risc de convertir-se en treballadors pobres indica dues coses: que pràcticament qualsevol treballador pot acabar sent treballador pobre i que ens trobem davant d'una problemàtica integral i estructural, perquè en definitiva, l'existència de treballadors pobres evidència que alguna cosa funciona malament en la societat actual, i posa de manifest que han quedat anul·lades les tradicionals funcions del treball: econòmiques, de seguretat, de benestar, de dignitat, de salut mental i de ciutadania. Per tot això, és necessari deixar de banda l'obsessió amb les xifres de desocupació, perquè no són més que una cortina de fum que ens impedeix acudir al verdader problema: la penosa qualitat de l'ocupació general.

Finalitza dient que en l'ideari polític del seu grup s'arreplega que l'Estat de Benestar ha de poder enfrontar-se als nous reptes que presenta la societat actual, fent compatible l'economia de mercat amb el principi d'igualtat d'oportunitats, la qual cosa coincideix amb la moció presentada per l'equip de Govern i, per això, la votarà favorablement.

Pren la paraula el Sr. Gil i Marín, portaveu del Grup Compromís per Mislata, i diu que aquest és un punt en el qual el seu grup està d'acord.

Explica que l'economia espanyola creix actualment a un ritme del 3% i que les empreses han recuperat els beneficis previs a la crisi, es crea molta ocupació però de molt baixa qualitat, per la qual cosa la seua productivitat és molt reduïda, és a dir, s'està repetint el mateix patró de creixement i generació d'ocupació d'etapes anteriors, molt fràgil i amb nefastes conseqüències quan arriben dificultats econòmiques.

Afirma que Espanya manté una crisi d'ocupació, tant de qualitat com de quantitat i, com en altres eixides de crisi en el país, les ocupacions temporals són les que creixen més, i la taxa de temporalitat ha repuntat, actualment és del 25,7%, que és el percentatge més elevat des de l'any 2008; es continua patint una perniciosa cultura de la temporalitat, basada en la utilització fraudulenta dels contractes per part de les empreses, a més, diu, les reformes laborals de 2010 i 2012 han promogut una precarietat generalitzada; ha augmentat l'ocupació a temps parcial i involuntari en

quasi el 60%, configurant un contracte a crida que fa impossible qualsevol tipus de conciliació; els contractes indefinits estan per davall del 10%; ha augmentat constantment el pes dels contractes de duració molt reduïda, l'any 2007 els contractes de menys de set dies suposaven el 15% del total i en 2016, és el 25,7%, és a dir, un de cada quatre.

Prossegueix dient que l'ocupació indefinida és cada vegada més inestable, ja que incorpora figures com el contracte de suport a emprenedors, més barat i precari, i que han aparegut noves formes laborals que estan generant condicions de treball inclús pitjors, llocs que burlen les garanties mínimes que estableixen els convenis col·lectius, com les empreses multiserveis.

Afirma que el resum de tot açò seria que creix el producte interior brut però no milloren les condicions laborals i, si és cert que s'està reduint la desocupació, xifrat actualment en 1.678.300 desempleats menys que l'any 2014, i que la taxa de desocupació ha descendit 7 punts, del 25,9 al 18,9, també ho és que cau la desocupació perquè es redueix la població activa, en concret, els joves de menys de trenta-cinc anys han descendit en 1,7 milions en els últims quatre anys i mig. Afig que es redueix la desocupació però també el nombre d'hores legalment treballades. Des que governa el Sr. Rajoy en aquest país, continua, es treballen 3,7 milions d'hores menys de les legalment establides, la realitat és que cada vegada es treballen més hores en negre i que les hores extres no s'abonen, així, les hores extra pagades s'han reduït de 2010 a 2016 en un 13,5%, mentre que les no pagades han augmentat en aquest mateix període un 14,1%.

Afirma que la circumstància més negativa de la desocupació a Espanya és el pes de la desocupació de llarga duració. Hi ha 2.313.500 persones que porten més d'un any en situació de desocupació, la qual cosa suposa el 54,4% del total i d'aquestes, 1.699.700 porten dos anys o més, és a dir, el 39,9% de total, i també destaca negativament l'elevada taxa de desocupació dels joves, la segona més alta de tota la Unió Europea amb un 44,4%.

Prossegueix dient que la persistència de la desocupació, la ineficàcia de les polítiques actives i el retall de prestacions del Govern del Partit Popular ha provocat una forta caiguda de la seua cobertura: un 54,9% dels parats registrats, que és una de les raons que causen l'augment de pobresa i exclusió social a Espanya en els últims anys.

A més d'aquesta situació alarmant de desocupació, diu, l'actuació pressupostària per a les polítiques actives d'ocupació va caure de 2011 a 2013 en més de 3.500 milions d'euros, i els pressupostos generals per a 2017 suposen un augment per a aquesta partida de 284,1 milions, un 5,4% més, però resulta clarament insuficient per a les necessitats del país en aquesta matèria, el major problema del qual és l'elevada taxa de desocupació estructural i de llarga duració. En total, de 2013 a 2017 el pressupost per a polítiques actives d'ocupació ha augmentat en 1.727

milions, però el saldo final des de l'any 2012 suposa una caiguda de recursos de 1.800 milions d'euros.

Una altra de les causes, diu, és la caiguda salarial que s'ha produït des de 2009, un 5,4% de mitjana fins a l'any 2016, una contracció dels salaris reals que és conseqüència d'una estratègia deliberada destinada a disminuir els costos laborals a les empreses perquè augmenten els seus beneficis, facilitant el pagament del seu elevat endeutament. Els assalariats, afig, han pagat amb la rebaixa de les seues retribucions els deutes de les empreses, i han sigut els de menys rendes els que han patit una caiguda major de salaris reals, així, per al 10% de treballadors que tenen menys retribucions els salaris han descendit de 2009 a 2015 més d'un 20%.

Continua dient que l'evolució dels convenis en 2017 reflecteix, fins al moment, una nova pèrdua salarial de 1,4 punts percentuals, la qual cosa és un resultat anòmal en un exercici de notable augment del PIB. Afirmar que les negociacions entre les organitzacions sindicals i empresarials per a intentar consensuar uns criteris salarials comuns per a 2017 no han fructificat, la patronal proposa augments que oscil·len entre l'1 i el 2%, amb mig punt addicional en funció de criteris diversos i difícils de controlar, la qual cosa portaria que la majoria dels treballadors i treballadores perderen poder adquisitiu, mentre que UGT i CCOO proposen augments entre el 1,8 i el 3%, incloent-hi una clàusula de revisió, la qual cosa possibilita que la majoria de treballadors i treballadores aconseguen guanys de poder de compra.

Prossegueix dient que el resultat de la negociació salarial en 2017 és molt rellevant per a la distribució de la renda, atés que de 2008 a 2016 la renda dels assalariats ha caigut en 33.679 milions d'euros, és a dir, un 6,1%, mentre que els excedents empresarials han augmentat 7.850 milions d'euros, 1,7%. S'ha produït, explica, un quantios transvasament de rendes de treball a empreses, i ara, en plena fase expansiva, els treballadors i treballadores haurien de participar d'aquests fruits de l'activitat que ajuden a generar.

Afirmar que aquesta fase expansiva està posant en relleu la pitjor situació comparada en el mercat laboral de la dona respecte a l'home. Durant la passada crisi, i com a conseqüència de la seua major incidència sobre sectors fortament masculinitzats, les dones van veure com millorava la seua situació relativa, encara que el seu registre absolut continuava sent negatiu en la majoria de les variables. Ara, diu, de manera inversa, la reactivació està beneficiant en major grau als homes, amb la qual cosa les dones s'estan veient relegades i retrocedint en termes comparats, la població activa femenina s'està contraient, la qual cosa resulta un fenomen nou en l'economia espanyola. Afig que l'ocupació generada per a les dones és més temporal que per als homes i continuen sent de forma majoritària les que ocupen ocupacions a temps parcial, i la bretxa salarial ha augmentat de 2010 a 2014, situant-se en el 23,25%, indicatiu tant del deteriorament relatiu de les condicions laborals de la dona com de la falta de polítiques dirigides a la promoció de la igualtat.

Afirma que la devaluació salarial, l'alt nivell de desocupació, l'elevada precarietat de l'ocupació i el retall de les prestacions socials ha provocat un augment dels nivells de pobresa i exclusió social i un increment de les desigualtats; la població en risc de pobresa és del 27,9%, el que suposa un 3.2 punts més que l'any 2009 i, en el cas dels ocupats, aconsegueix el 16,8% de la població treballadora. Afig que el 48,1% de les persones en situació de desocupació està en risc de pobresa i arriba al 62,7% si s'afeg el risc d'exclusió social.

Manifesta que en aquesta situació han tingut una responsabilitat molt important les reformes laborals, sobretot la de 2012, aplicada unilateralment pel Govern del Partit Popular que, com a resultat previsible a la vista de les mesures que contenia, només ha aconseguit augmentar la desprotecció de treballadors i treballadores, estendre la precarietat laboral i incrementar les desigualtats. Per tot això, diu, cal revertir aquesta situació, i la negació a aquestes reformes ha de constituir el punt de partida imprescindible per a construir un model de relacions laborals més eficient i amb més drets per als treballadors i treballadores, perquè només així serà possible crear ocupació de major qualitat, més productiva, que permeta generar més riquesa i que es transforme, via millors salaris, en un augment del benestar de les llars.

Per tot això, diu, votarà favorablement a la moció presentada pel PSOE, a qui han presentat una sèrie d'esmenes que considera positives i que justificarà en la seua segona intervenció.

Pren la paraula el Sr. Martínez Montoro, per part del Grup Popular, i diu que agraeix al portaveu de Ciudadanos que haja llegit íntegrament l'article de José Llosa, aparegut en el diari *Públic* de 26 de juliol.

Seguint amb l'assumpte que es debat, diu que el seu grup està sorprès per la moció presentada pel Grup Socialista, ja que denota un cert desconeixement sobre la situació econòmica i laboral del conjunt d'Espanya. Si s'atén a l'exposició de motius, diu, pareix estar descrivint la situació de desocupació i empobriment que vivia Espanya durant l'última etapa del Govern socialista de Rodríguez Zapatero.

Assenyala que proporcionarà una sèrie de dades que desmenteixen les mentires i fal·làcies que sostenen en la seua moció, com per exemple quan diuen que durant el Govern del PP la desigualtat salarial s'ha disparat, afirmació que està allunyada de la realitat laboral, ja que des del dit partit es defén que no hi ha igualtat sense ocupació, per la qual cosa la integració de les dones passa per una aposta decidida per l'ocupació. Respecte d'això, diu, cal destacar una dada excepcional, i és que mentre les polítiques de l'anterior executiu socialista van enviar a un milió quatre-cents mil dones a la desocupació, duplicant-se la taxa femenina de desocupació, al llarg d'aquests anys s'ha aconseguit recuperar tota l'ocupació femenina destruïda durant la crisi. Com a mostra, diu, una dada reveladora és que el passat mes de juny ha sigut el mes en què més dones han treballat en la història de l'economia espanyola, amb un total de 8.220.000 dones, alhora que la bretxa salarial ha baixat quatre punts amb el Govern del PP, mentre que va augmentar 1,5 durant l'últim Govern socialista.

Continua dient que el Govern del PP per mitjà de la seua ministra d'ocupació i seguretat social, Fátima Bañez, ha anunciat que un dels grans eixos d'actuació d'aquesta legislatura serà l'impuls d'una agenda integral per la qualitat en l'ocupació, que permeta consolidar la recuperació dels llocs de treball perduts per la crisi, i d'aquesta manera aconseguir el vint milió d'ocupats l'any 2020.

Afirma que les reformes del Govern i l'esforç de tota la societat espanyola durant la passada legislatura han permés ja recuperar 1,6 milions d'ocupacions, la mitat dels destruïts per la nefastes polítiques econòmiques i d'ocupació dels socialistes. Afig que hi ha hagut un increment d'afiliació de més de cinc-centes cinquanta mil persones en l'últim any i, per primera vegada des de l'any 2009, la taxa de desocupació se situa per davall del 19%. De fet, diu, en les últimes estadístiques que es contempen estimen que el percentatge de desocupació és de 17,2%, no obstant això, des del Partit Popular són conscients que encara queda molt per fer, amb l'únic i clar objectiu que cal consolidar el ritme de creació d'ocupació per a tornar als vint milions d'ocupacions prèvies a la crisi.

Assenyala que per a avançar en el dit objectiu el Govern va acordar una mesa de diàleg entre els interlocutors socials, els sindicats i la patronal, que impulse la qualitat de l'ocupació. En aquest sentit han pogut llegir en premsa que en les últimes setmanes s'està treballant en aquest tema i s'han aconseguit alguns punts d'enteniment, com els augments salarials de quasi el huit per cent per als funcionaris en els pròxims tres anys.

Pren la paraula, en representació del Grup PSOE, el Sr. Catalá Martínez i diu que anteriorment ha llegit huit mesures que contempla la moció i sempre que es fa una planificació de mesures cal partir d'un cert anàlisi de la situació.

En aquest sentit, diu, s'està en una fase de recuperació econòmica i és cert que està creixent el producte interior brut i s'està creant ocupació, així com hi ha una perspectiva de créixer en els pròxims anys i, si en l'actualitat s'està creixent al 3%, el que ve hi haurà una xicoteta desacceleració i potser s'abaixe un poc, al 2,5%. Aquest, diu, és el punt de partida que es reconeix, encara que aquest creixement no creix en les condicions que serien més desitjables.

Amb aquesta moció, prossegueix, intenten posar el focus en una de les condicions laborals que és prou important, el salari, i per a això és important analitzar què és el que ha passat en els últims anys de Govern del PP. En aquest sentit, assenyala, hi ha fets que són constatables, ja que són dades de l'Institut Nacional d'Estadística i, per tant, no són rebutjables: un d'ells és que la desigualtat salarial, la bretxa entre els que més guanyen i els que menys guanyen, està creixent, i encara que el Sr. Martínez Montoro comentara que la major desigualtat es dona entre una persona que està en situació de desocupació respecte a una altra que està treballant, allò que s'està analitzant és que entre les persones que treballen cada vegada hi ha més diferència entre els que més i els que menys guanyen, situació que, de forma especial, ha afectat dos col·lectius: els joves, que han vist una reducció del seu salari

en un 5,5%, i el treball temporal, així com ha aparegut una nova figura en els últims anys que fa anys no existia, la del treballador pobre, que és una persona que està treballant però no li dóna per a arribar a final de mes.

Prossegueix dient que si es fa la mitjana dels ingressos que hi ha en el país i calculem el 60%, estar per davall d'aquesta quantitat és ser un treballador pobre, i en aquesta ràtio només estan per damunt Grècia i Romania, la qual cosa no és per a sentir-se orgullosos. Explica que les conseqüències d'açò són, en primer lloc d'índole personal, perquè si una persona està treballant i no té un salari suficient no podrà dur a terme el seu projecte de vida. Si s'obliden les persones amb nom i cognom i només es va al número abstracte, al PIB per exemple, també hi ha conseqüències, ja que si els salaris no són suficients, les persones, per a mantindre el ritme de consum, ho han de detraure de l'estalvi, i açò suposa un desenrotllament econòmic que no és sostenible en el temps i, si falla l'estalvi, es tornarà a una situació de complicació econòmica.

En relació a les mesures que es proposen en la moció, diu que el punt 1, instar que hi haja un increment salarial per a enguany entre el 2 i el 3%, i en els exercicis successius augmentar al 2,5 i 3,5%, es justifica de forma econòmica i clara, ja que es viu una situació en què la productivitat i la competitivitat de les empreses han augmentat. A finals de 2018, afirma, el producte interior brut recuperarà els valors que tenia abans de la crisi en 2008, però amb molta menys gent treballant, per la qual cosa si aquest producte interior brut és semblant i es divideix entre menys persones, suposarà que la productivitat ha augmentat i que és un augment que arreplega íntegrament el factor treball, perquè no està basat en la innovació, en desenvolupament tecnològic o investigació, per la qual cosa entenen que és de justícia que el factor treball es veja recompensat amb aquests increments salarials.

Prossegueix dient que en el punt dos advoquen per un increment del salari mínim interprofessional que en l'actualitat està fixat en 707€, si es compara amb els de l'entorn europeu és dels més baixos, i açò és una realitat constatable, per la qual cosa s'advoca per uns increments progressius en els pròxims anys, de 98 euros en els anys 2018, 2019 i 2020, fins a aconseguir, l'any 2020, mil euros.

Explica que parlen de derogar la reforma laboral perquè la reforma laboral que va aprovar el Partit Popular l'any 2012 va suposar una minva en el poder de negociació dels treballadors respecte a la patronal. Amb aquesta minva de poder decisor, afig, aspectes reguladors de les condicions laborals, com els salaris, es van veure perjudicats.

Assenyala que en el punt quart es parla del treball temporal, perquè la situació actual és que al voltant del 27% dels contractes a Espanya són de caràcter temporal. Aquest tipus de contractació, diu, en un inici suposava un mecanisme que podien tindre les empreses per a regular la seua oferta, i en aquests termes podia ser una opció interessant, però el que no es pot permetre és que les empreses tiren mà

d'aquest mecanisme per a precaritzar el treball, i es necessiten mesures per a evitar un abús de la contractació d'aquest tipus.

Continua dient que la moció tracta també de certs col·lectius específics en què es veu aquesta minva salarial d'una manera més clara, com els empleats públics, que en els últims anys van patir una disminució de salari considerable, per la qual cosa ara que s'està en una base de recuperació resulta de justícia contemplar per als empleats públics un increment que cobrisca la inflació i, a més, l'existència d'un complement durant els pròxims exercicis que faça que puguen recuperar a poc a poc el poder adquisitiu que van perdre amb la crisi.

Assenyala que es parla també dels joves, les persones entre 25 i 34 anys, perquè és el col·lectiu que en el període de 2012 a 2015 han patit el major descens en els seus salaris, del 5,5%, segons dada de l'INE. Per això, diu, estableixen la idea d'elaborar un pla de xoc per als joves que faça front a aquesta situació.

Un altre col·lectiu a destacar, afirma, és el de les dones, perquè si es posa el focus en les persones que estan treballant és del tot injust que en aquest moment de la història els salaris d'homes i dones no siguen iguals. Afig que en l'última dada que ha pogut trobar en l'INE l'any 2015, les dones aconseguixen de mitjana el 77% del salari dels homes, i açò és una injustícia que cal abordar amb l'elaboració d'una llei d'igualtat laboral.

Es referix a continuació al tema dels falsos autònoms, que són empreses que obliguen les persones que haurien de ser els seus assalariats a treballar com a autònoms.

Finalitza dient que la conclusió de tot açò és clara: s'està en una fase de recuperació econòmica i s'ha d'anar a un model de repartiment just d'aquesta recuperació.

El Sr. González Murgui no fa ús de la paraula en el segon torn d'intervencions.

En la seua segona intervenció, el Sr. Gil i Marín diu al Sr. Martínez Montoro que no és sospitós de defensar a ultrança a aquest Govern municipal, però ha de dir que la moció presentada pel PSOE, tant en l'exposició de motius com en part dels acords que proposa, és absolutament real, perquè hi ha un increment real de les desigualtats, i respecte d'això hi ha multitud de dades que procedeixen de l'INE.

Prossegueix dient que ha mencionat que s'han recuperat 1.700.000 ocupacions, però com ha dit anteriorment, el nombre d'hores contractades és de 3,7 milions menys. Açò vol dir que s'està desballestant l'ocupació i es passa d'una ocupació de qualitat a una ocupació precària i mal retribuïda.

Explica que les esmenes que presenta Compromís són: en el primer punt es tracta d'incloure una clàusula de revisió salarial amb l'objectiu de no perdre poder

adquisitiu i, com no se sap quina serà l'evolució econòmica, és important incloure aquesta clàusula en els convenis per a evitar noves pèrdues; una altra de les esmenes presentades és la de consensuar amb els sindicats un increment gradual del SMI (salari mínim interprofessional), com a mínim fins a arribar a mil euros mensuals l'any 2020, i també amb l'objectiu d'aconseguir el 60% del salari mitjà, perquè és el que proposa la Carta Social Europea. Afig que actualment el salari mínim està entorn al 45% del salari mitjà.

Assenyala que també han inclòs l'esmena que suposa derogar, no sols la reforma laboral de 2012, extremadament lesiva per als drets dels treballadors, sinó també la de 2010 que, sense ser tan agressiva, també es va realitzar al marge del consens i del diàleg social, entenent que el model de relacions laborals previ a aquestes reformes funcionava.

Una altra proposta, continua, és la reducció progressiva de la jornada laboral també en el sector privat, perquè si bé és cert que la moció del PSOE parla de reducció en el sector públic, tenint en compte la dualitat en el mercat de treball i que cada vegada es contracten menys hores, allò que caldria fer és repartir-la, cosa que ja s'està fent en altres països de la UE.

També han inclòs un nou punt que suposa augmentar les sancions a les empreses per incompliment en matèria laboral. La raó, diu, és molt senzilla, ja que si a les empreses els resulta més barat incomplir la llei que complir-la es trobaran casos tan flagrants com el d'empreses que deixen d'abonar als seus treballadors salaris per damunt dels deu mil euros i són sancionats per la Inspecció de Treball amb una multa de tres mil euros.

Pren la paraula el Sr. Martínez Montoro i diu que també ell acudeix a la base de dades per a proporcionar dades fiables, i no se les està inventant.

Prosegueix dient que es pot parlar de qualitat d'ocupació quan n'hi ha, quan s'està creant ocupació i no quan s'està destruint, com en la legislatura de Rodríguez Zapatero. Per tant, diu, des de l'esquerra no es pot parlar de qualitat d'ocupació quan el que ha fet històricament és destruir-ho.

Recorda que Rodríguez Zapatero va abaixar el sou als funcionaris i que va ser l'únic president de Govern que va congelar les pensions.

Continua dient que si es baixa a la Comunitat Valenciana se li podria dir al senyor Ximo Puig que execute tot el pressupost que té el SERVEF, perquè l'any 2016 tenia un pressupost de 365 milions i només va executar el 32% en polítiques d'ocupació, per la qual cosa es va deixar més de 240 milions d'euros sense executar.

Diu al Sr. Catalá Martínez que ha afirmat que no hi ha dubte que hi ha creixement econòmic i creació d'ocupació, i tampoc cap dubte que aquesta recuperació arriba als treballadors, ja que la remuneració dels assalariats ha crescut

un 9,8% des de l'inici de la recuperació. A més, diu, és una recuperació social però també segura per als treballadors, perquè van guanyant en productivitat i millora de salaris, i segons dades dels propis sindicats la pujada salarial mitjana pactada en conveni col·lectiu està en el 1,33%, i són els representants dels treballadors i de les empreses els que han de decidir en negociació col·lectiva quant pujaran el salari en els pròxims anys. Afig que, com ha dit anteriorment, hi ha una comissió entre els interlocutors socials per a arribar a acords en aquest sentit.

Finalitza dient que l'última dada que fa innegable la recuperació econòmica a què s'està assistint és que a Espanya la contractació indefinida creix el doble que la temporal, i tres de cada quatre persones que treballen tenen un contracte indefinit, la qual cosa suposa set punts més que abans de l'esclat de la crisi, i que s'ha recuperat el 82% de l'ocupació indefinida destruïda i el 44% del temporal.

Finalment, diu que espera que totes aquestes dades aportades servisquen per a aplicar un bany de la realitat del mercat laboral perquè, com ha dit anteriorment, la descripció de la situació econòmica que planteja la moció pareix narrar la situació existent durant els governs socialistes del Sr. Rodríguez Zapatero, per la qual cosa el vot del seu grup serà contrari a la moció.

En la seua segona intervenció, el Sr. Catalá Martínez diu que el Sr. Martínez Montoro ha reïncidit en el discurs de la seua primera intervenció, i no vol repetir que tenen visions totalment distintes.

Assenyala que si s'obliden de les dades i es veuen les vivències que cada u té amb la gent, hi ha molta gent parada i molta gent que està treballant i té dificultat per a arribar a final de mes perquè els salaris no són suficients per a desenvolupar un projecte de vida digne. Aquesta, diu, és la situació fora de dades estadístiques.

Prossegueix dient que el Partit Popular deixa veure quina és la seua política, que si s'està creant ocupació, que més se'ls pot demanar, però no sols es tracta de crear ocupació sinó veure quin tipus d'ocupació s'està creant. Afig que la dreta econòmica, i moltes vegades la patronal, allò que posen damunt de la taula per a generar por és la disjuntiva que si s'incrementen els salaris es podria posar en dubte la generació d'ocupació, però cal defensar les dues coses: la creació d'ocupació i que l'ocupació que es cree siga amb unes condicions salarials i laborals dignes i suficients.

Continua dient que ha reconegut que en un moment molt difícil per al país, en 2010, els sous dels funcionaris es van rebaixar, i per això ara advoquen perquè en aquest moment de recuperació del país és de justícia que es recupere a poc a poc aquest poder adquisitiu que els funcionaris públics van perdre.

Quant a la dada que ha aportat sobre la política d'ocupació de la Generalitat, diu que no coneix la dada d'execució de pressupost, però l'única cosa que sap és que a Mislata en els últims anys es compta amb una sèrie de plans de treball de Diputació, salaris joves, beques, pla de formació de postgrau, és a dir, amb una política

d'ocupació i formació que no s'havia tingut abans, gràcies a la labor realitzada des de la Generalitat i a la que està fent el propi Ajuntament.

En relació a les esmenes presentades per Compromís a la moció, diu que són cinc i entenen que estan en línia amb el que proposen en la moció i, per tant, els pareixen correctes. Afig que de les cinc n'acceptaran quatre i que l'única que no acceptaran és la que fa menció a la derogació de la reforma laboral, perquè la de 2010 va ser modificada per la de 2012 i mencionar les dues és innecessari.

Conclòs el debat, el Ple de l'Ajuntament sotmet a votació les esmenes presentades amb el resultat següent:

- Esmena R.E. 20.466: s'aprova per quinze vots a favor (Grup PSOE, Grup Ciudadanos-Mislata i Grup Compromís per Mislata) i cinc abstencions (Grup Popular).
- Esmena R.E. 20.467: s'aprova per quinze vots a favor (Grup PSOE, Grup Ciudadanos-Mislata i Grup Compromís per Mislata) i cinc abstencions (Grup Popular).
- Esmena R.E.20.468: s'aprova per tretze vots en contra (Grup PSOE), sis abstencions (Grup Popular i Grup Ciudadanos-Mislata) i un vot a favor (Grup Compromís per Mislata).
- Esmena R.E.20.469: s'aprova per quinze vots a favor (Grup PSOE, Grup Ciudadanos-Mislata i Grup Compromís per Mislata) i cinc abstencions (Grup Popular).
- Esmena R.E.20.470: s'aprova per quinze vots a favor (Grup PSOE, Grup Ciudadanos-Mislata i Grup Compromís per Mislata) i cinc abstencions (Grup Popular).

A continuació, se sotmet a votació el fons de l'assumpte i el Ple de l'Ajuntament, per quinze vots a favor (Grup PSOE, Grup Ciudadanos-Mislata i Grup Compromís per Mislata) i cinc vots en contra (Grup Popular), acorda aprovar la moció següent:

«EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Durant l'etapa de Govern del PP, la desigualtat salarial s'ha disparat, inclús en els anys recents de recuperació de l'activitat i descens de la taxa de desocupació. En concret, els salaris del 40% de la població amb menors sous han disminuït, especialment entre els treballadors amb un contracte temporal.

Els descensos han afectat principalment els més joves: els salaris dels treballadors d'entre 25 i 34 anys d'edat han caigut un 5,5% en termes reals.

Aquesta evolució salarial ha derivat en un important augment del fenomen dels treballadors pobres: el percentatge de treballadors en risc de pobresa, definit com la proporció de treballadors amb una renda inferior al 60% de la mitjana d'ingressos, ha

passat del 10,8% en 2012 al 13,1% en 2015, ràtio únicament superada per Grècia i Romania.

Aquest model s'ha consolidat, de manera que els nous entrants en el mercat de treball ho estan fent amb un descompte en els seus salaris del 25% respecte a la resta de treballadors, bretxa que s'ha augmentat en els últims anys.

L'actual model salarial a Espanya està impedingent que el progrés econòmic i social s'estenga a la majoria d'espanyols. A més dels nefastos efectes socials que ocasiona, també des del punt de vista estrictament econòmic el model actual té cada vegada menys sentit: posa en risc la recuperació econòmica en la mesura que impossibilita la normalització del consum de les llars, que encara es troba per davall del nivell previ a la crisi. És un fet constatat que el manteniment de nivells de consum acceptables al nostre país, sobre el teló de fons de baixos salaris, s'està realitzant a costa d'una disminució de la taxa d'estalvi de les famílies, que és un mode insostenible d'avanç.

És, per tant, un objectiu prioritari per al PSOE trencar la dinàmica, instal·lada a Espanya, de baixos salaris, precarització i aparició de treballadors pobres, i donar pas a un nou model de salaris decents al nostre país, basats en un repartiment més just de la productivitat.

Per tot això, s'acorda:

- 1) Afavorir increments salarials anuals en els acords entre patronal i sindicats, per a aconseguir que en 2021 els salaris hagen recuperat el pes que tenien en el repartiment de la renda nacional en el període previ a la crisi. Específicament, proposar un increment salarial entre un 2% i un 3% en 2018, i entre un 2,5% i un 3,5% en els anys successius (2019, 2020 i 2021), incloent-hi una clàusula de revisió salarial amb l'objectiu de no perdre poder adquisitiu.
- 2) Consensuar amb els sindicats un increment gradual del SMI fins a aconseguir els 1.000 euros mensuals en 2020 i consensuar amb els sindicats un increment gradual del SMI, com a mínim fins a aconseguir els 1.000 euros mensuals en 2020, amb l'objectiu d'aconseguir el 60% del salari mínim.
- 3) Derogar la reforma laboral amb l'objectiu de poder recuperar el poder de negociació dels treballadors.
- 4) Reforçar el principi de causalitat com a única justificació dels contractes temporals, junt amb un reforç de la inspecció de treball perquè els dits contractes siguen realment una ferramenta transitòria i excepcional.
- 5) Equiparar la pujada salarial dels empleats públics per a 2018 amb l'augment de la inflació, incorporant complements addicionals que permeten anar recuperant el poder adquisitiu perdut, així com generalitzar la implantació de la jornada de 35 hores setmanals en el sector públic, sense disminució de les retribucions econòmiques.
- 6) Posar en marxa un pla de xoc per als joves amb mesures específiques, com la promoció del contracte de relleu i del contracte en pràctiques, així com una nova

regulació de les pràctiques no laborals.

- 7) Prendre mesures concretes contra la bretxa salarial de gènere, com l'aprovació d'una Llei d'igualtat laboral, que, entre altres coses, establisca l'obligatorietat que els salaris de tots els empleats, així com la seua modalitat de contracte, siguen de coneixement públic.
- 8) Prendre mesures per a eliminar els fenòmens de precarització dels falsos autònoms i totes les noves formes de superar l'explotació laboral.
- 9) Reducció progressiva de la jornada laboral fins a arribar a les 35 hores en el sector privat, mantenint el poder adquisitiu.
- 10) Augmentar les sancions a les empreses per incompliment en matèria laboral.»

Abans d'alçar la sessió, l'alcalde manifesta els condols del Ple a la companya Josefina Saiz Gómez per la defunció recent de la seua germana.

A les zero hores i deu minuts del dia 29 de setembre de 2017, d'acord amb el que disposa l'art. 87 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les corporacions locals, aprovat per RD 2568/1986, per l'Alcaldia-Presidència s'alça la sessió, del contingut de la qual s'estén aquesta acta, que firma l'alcalde-president, amb mi, el secretari, que en done fe.

L'ALCALDE

EL SECRETARI